



H R V A T S K I S A B O R
Odbor za europske poslove

Klasa: 022-03/18-03/39
Urbroj: 6521-31-18-01
Zagreb, 23. ožujka 2018.

**ODBOR ZA FINACIJE I
DRŽAVNI PRORAČUN**
Predsjednica Grozdana Perić

Poštovana predsjednice Odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje Odboru za financije i državni proračun stajalište o dokumentu Europske unije iz Radnog programa za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2018. godinu:

**Stajalište Republike Hrvatske o
Izmijenjenom prijedlogu uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o
administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu
vrijednost COM (2017) 706**

koje je Koordinacija za vanjsku i europsku politiku i ljudska prava Vlade Republike Hrvatske usvojila Zaključkom: Klasa: 022-03/18-07/57, Urbroj: 50301-23/22-18-1 na sjednici održanoj 13. veljače 2018. godine.

Predmetni Izmijenjeni prijedlog uredbe Komisija je dostavila Hrvatskom saboru 5. prosinca 2017. te je u tijeku njegovo donošenje u Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o Stajalištu Republike Hrvatske najkasnije do 4. svibnja 2018. godine.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA
Domagoj Milošević

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o COM (2017) 706
- COM (2017) 706

Na znanje: - INFODOK služba

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA RH

Naziv dokumenta (na hrvatskom i engleskom):

Izmijenjeni prijedlog uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost

Amended proposal for a COUNCIL REGULATION amending Regulation (EU) No 904/2010 as regards measures to strengthen administrative cooperation in the field of value added tax

Brojčana oznaka dokumenta:

Dokument: 14893/17

Nadležno TDU za izradu prijedloga stajališta (nositelj izrade stajališta), ustrojstvena jedinica i službenik/ica:

Nadležno tijelo državne uprave: Ministarstvo financija

Ustrojstvena jedinica: Porezna uprava

Nadležni službenik/ica: Sunčana Sović Digna, Krešimir Poje

Druga tijela državne uprave, agencije i javne ustanove uključene u izradu Prijedloga okvirnog stajališta: Carinska uprava, Služba za suzbijanje nepravilnosti i prijevare u Ministarstvu financija, Ministarstvo pravosuđa, Ministarstvo unutarnjih poslova

Nadležni službenik/ica u MVEP (Sek. za koord. eur. poslova):

Juraj Jerin

Nadležna radna skupina Vijeća EU i nadležni službenik/ica u SP RH pri EU:

Radna skupina za neizravno oporezivanje (PDV), nadležna službenica u SPRH pri EU Ana Marija Holzer Werft

Osnovne sadržajne odredbe prijedloga EU:

Uredbom (EU) br. 904/2010 utvrđuju se uvjeti na temelju kojih nadležna tijela država članica surađuju međusobno i s Komisijom kako bi se osigurala usklađenost s pravilima o PDV-u unutar jedinstvenog tržišta. Akcijskim planom o PDV-u nastoji se ojačati instrumente administrativne suradnje u području PDV-a, posebno Eurofisc-a, kao sredstva osnaživanja povjerenja među poreznim tijelima prije uvođenja konačnog sustava PDV-a.

Europska komisija predstavila je prijedlog izmjena Uredbe Vijeća EU 904/2010 o administrativnoj suradnji i borbi protiv PDV prijevare (u daljnjem tekstu Uredba) kojim se želi ojačati administrativna suradnja u borbi protiv PDV prijevare između država članica EU.

Svrha predloženih izmjena Uredbe je pružiti poreznim upravama država članica učinkovitije i efikasnije instrumente u borbi protiv 3 glavna tipa PDV prijevare kod prekograničnih transakcija:

- Prijevare povezane s nestalim poduzetnikom (*missing trader* - kružne prijevare)
- Prijevare povezane s rabljenim automobilima i posebnim postupkom oporezivanja marže
- Prijevare povezane s carinskim postupkom 42 i 63

U nastavku se navodi pregled glavnih sadržajnih odredbi:

- (1) Jačanje suradnje među državama članicama kroz uspostavu *online* sustava za Eurofisc razmjenu informacija;
- (2) Suradnja s EU tijelima za izvršavanje zakonodavstva – otvaranje novih komunikacijskih kanala i razmjena informacija između poreznih uprava i EU tijela za izvršavanje zakonodavstva; države članice bi morale spontano dostaviti informacije o slučajevima teških PDV prijevera koje uključuju najmanje 2 države članice kad je iznos prijevera veći od 10 milijuna EUR (OLAF, Europol i EPPO – novoosnovani Ured europskog javnog tužitelja);
- (3) Obvezujuća razmjena informacija između poreznih i carinskih uprava o uvozu dobara izvan EU povezano s carinskim postupcima 42 i 63;
- (4) Omogućiti Eurofisc službenicima automatski pristup nacionalnim registracijama vozila (putem EUCARIS sustava);
- (5) Uvođenje mogućnosti provedbe tzv. Zajedničkih nadzora (inspektori više država članica provode zajednički nadzor u jednoj državi, svi imaju iste ovlasti);
- (6) Daljnji razvoj VIES sustava s novim informacijama o „ovjerenim poreznim obveznicima“;
- (7) Naplata PDV dugova kroz sustav VAT REFUND (povrat PDV-a).

Razlozi za donošenje i pozadina dokumenta

Porez na dodanu vrijednost (PDV) je kao porez na potrošnju sa širokom poreznom osnovom velik i rastući izvor poreznih prihoda u Europskoj uniji. No, posljednjih godina sustav PDV-a nije uspio „održati korak“ s globalizacijom i digitalizacijom gospodarstva.

Konkretnije, to se odnosi na činjenicu da se važeći sustav za oporezivanje trgovine među državama članicama i dalje temelji na „prijelaznim odredbama“. Godine 1967. dogovoreno je uvođenje konačnog sustava PDV-a koji unutar tadašnje Europske zajednice djeluje na jednak način kao i sustavi u pojedinačnim zemljama. Potreba ukidanja fiskalnih granica među državama članicama do kraja 1992. dovela je do preispitivanja načina na koji se trgovina robom oporezivala u Europskoj zajednici. Cilj koji se nastojalo ostvariti bio je oporezivanje robe u zemlji podrijetla, čime bi se uvjeti koji se primjenjuju na domaću trgovinu jednako primjenjivali i na trgovinu unutar Zajednice, što savršeno odražava ideju istinskog unutarnjeg tržišta.

Budući da politički i tehnički uvjeti nisu bili dozreli za takav sustav, donesene su prijelazne odredbe o PDV-u. U mjeri u kojoj se odnose na transakcije među poduzećima, tim se odredbama prekogranično kretanje robe razdvojilo na dvije različite transakcije: isporuku u državi članici otpreme robe izuzetu od PDV-a i stjecanje unutar Zajednice oporezivano u državi članici odredišta.

Ta su pravila smatrana privremenima i sadržavala su nedostatke jer se s jedne strane kupnjom robe bez plaćanja PDV-a povećava mogućnost prijevera, a s druge je strane inherentna

složenost sustava nepovoljna za prekograničnu trgovinu.

Procjenjuje se da su u 2015. ukupno izgubljene otprilike 152 milijarde EUR zbog nedostatne naplate PDV-a, uključujući i prijevare. U ranijim se procjenama navodio gubitak od 50 milijardi EUR samo zbog prekograničnih prijevara. Takvim se prijevarama narušava natjecanje na jedinstvenom tržištu i onemogućuje njegovo pravilno funkcioniranje. Nadalje, one dovode do ozbiljnih posljedica za proračune država članica i proračun Europske unije (EU) jer dio vlastitih sredstava EU-a dolazi od PDV-a.

Komisija je u Akcijskom planu o PDV-u od 7. travnja 2016. iznijela potrebu uvođenja jedinstvenog europskog područja PDV-a kako bi se pružio odgovor na izazove 21. stoljeća. U kratkoročnom i srednjoročnom razdoblju potrebno je donijeti niz ključnih mjera radi osuvremenjivanja EU-ova sustava PDV-a i kako bi taj sustav postao jednostavniji, otporniji na prijevare i prilagođeniji gospodarstvu.

Komisija je najavila da namjerava predložiti konačni sustav PDV-a za prekograničnu trgovinu unutar Unije koji se temelji na načelu oporezivanja u državi članici odredišta robe, kako bi se ostvarilo stabilno jedinstveno europsko područje PDV-a.

Komisija je među kratkoročnim mjerama najavila poboljšanje razmjene i analize informacija među poreznim upravama i s ostalim tijelima kaznenog progona, osnaživanje Eurofisc-a i uvođenje novih alata poput zajedničkih revizija.

Cilj je bio pripremiti provedbu konačnog sustava PDV-a i obuzdati prekogranične prijevare u razdoblju do njegove potpune provedbe.

Zajednički sustav EU-a za administrativnu suradnju poreznih uprava država članica u uporabi je već nekoliko godina. Njime se prije svega pomaže državama članicama u naplati PDV-a na prekogranične transakcije i borbi protiv prijevara na jedinstvenom tržištu. No, kako je istaknuo Europski revizorski sud, instrumente za administrativnu suradnju i suzbijanje prijevara u području PDV-a u EU-u nužno je više i bolje upotrebljavati.

Vijeće je u zaključcima o borbi protiv prijevara u području PDV-a iz svibnja 2016. istaknulo iznimnu važnost poboljšavanja administrativne suradnje među poreznim tijelima. Primilo je na znanje da Komisija namjerava 2017. predstaviti prijedlog namijenjen poboljšanju razmjene, dijeljenja i analiza ključnih informacija, kojim su predviđeni zajednički nadzori. Vijeće je pozvalo Komisiju da predloži načine za rješavanje pravnih prepreka i praktičnih ograničenja u EU-u i unutar država članica, a koje usporavaju napredak u kvaliteti razmjene informacija. Tim bi se aktivnostima trebalo potaknuti suradnju i obuhvatiti čitav raspon raspoloživih sredstava uključujući, među ostalim, VIES, Eurofisc i postupke povratnih informacija, te riješiti poteškoće s kojima se suočavaju carinska i porezna tijela. Vijeće je pri tome istaknulo da je automatska razmjena jedan od načina unaprjeđenja borbe protiv prijevara i potvrdilo da su procjena rizika i analize glavno područje za daljnji napredak u EU.

Europski parlament je u studenome 2016. pozdravio Akcijski plan o PDV-u i podržao njegove mjere za smanjivanje jaza PDV-a i suzbijanje prijevara u području PDV-a.

Ta je inicijativa dio „paketa mjera za pravedno oporezivanje radi utvrđivanja jedinstvenog

europskog područja poreza na dodanu vrijednost”, utvrđenog u planu za ujedinjeniju, snažniju i demokratskiju Uniju. Namijenjena je rješavanju prekograničnih prijevara u području PDV-a primjenom preporuka Vijeća, Europskog parlamenta i Europskog revizorskog suda te drastičnom i brzom poboljšanju međusobne suradnje poreznih uprava i drugih tijela kaznenog progona.

Takvim bi se mjerama pripremilo polazište za potpunu provedbu konačnog sustava PDV-a. Komisija je 4. listopada 2017. predstavila niz zakonodavnih prijedloga za provedbu prvog koraka konačnog sustava PDV-a kojim bi se riješila naplata PDV-a na isporuke robe unutar Unije među poduzećima. Drugi skup prijedloga predstaviti će se tijekom sljedeće godine.

Tri su najraširenije i najvažnije vrste prekograničnih prijevara u EU-u: „kružna prijevara” (ili prijevara s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice – prijevara MTIC), prijevara s rabljenim automobilom i prijevara s carinskim postupcima 42 i 63.

Prijevara MTIC obavlja se na način da počinitelj bez plaćanja PDV-a kupi robu ili usluge u drugoj državi članici, a zatim naplati PDV kad ih preproda; pritom ne plaća PDV poreznim tijelima (iako ga kupac može odbiti). Europski revizorski sud i Europol procijenili su moguće godišnje gubitke prihoda od PDV-a zbog prijevara MTIC u iznosu od 40 do 60 milijardi EUR, kao i da bi za 80 % prijevara moglo biti odgovorno 2 % skupina organiziranog kriminala.

Zbog dvostrukog sustava PDV-a koji se primjenjuje na automobile („maržni sustav” ili uobičajeni aranžman) trgovanje automobilima često podliježe prijevari u području PDV-a. Najjednostavniji je način počinjenja prijevare prodaja nedavno kupljenih ili novih prijevoznih sredstava (za što je oporeziv cijeli iznos) kao rabljene robe (za što je oporeziva samo marža).

Konačno, sustav uvoza robe izuzete od PDV-a (carinski postupci 42 i 63) uveden za olakšavanje trgovine u kojoj se roba izravno dostavlja poduzeću u drugoj državi članici često se zlouporabljuje i roba se preusmjerava na crno tržište bez plaćanja PDV-a. Ta se vrsta prijevare katkad odvija na način da se deklarira umanjena vrijednost robe kako bi se izbjeglo plaćanje carina. Ukupno je 2015. zabilježeno 8,5 milijuna uvoznih transakcija izuzetih od PDV-a ukupne vrijednosti 74 milijarde EUR.

Ovom bi se inicijativom dodatne mjere posebno osmišljene za borbu protiv tih sustavnih prijevara uvele u Uredbu Vijeća (EU) br. 904/201014, koja je referentna pravna osnova za administrativnu suradnju i borbu protiv prijevara u području PDV-a.

Status dokumenta

Komisija je tijekom sastavljanja trenutnog prijedloga i procjene važećih odredaba zatražila mišljenje poreznih tijela država članica i mišljenje javnosti, a posebno o mogućim načinima poboljšavanja administrativne suradnje radi boljeg rješavanja prekograničnih prijevara.

Većina država članica podržala je zajedničku obradu podataka u okviru Eurofisc-a (TNA) i uvođenje mjera za borbu protiv prijevara koje uključuju carinske postupke 42 i 63. Pored toga, većina je država članica izrazila potporu za pristup podacima o registracijama vozila.

Dana 24. siječnja 2018. u Vijeću EU pod predsjedavanjem BG PRES-a održan je sastanak radne skupine za neizravno oporezivanje (PDV) na kojem se raspravljalo o izmijenjenom prijedlogu Uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (dokument 14893/17 od 1.12.2017.). S obzirom na brojne komentare država članica nije se raspravilo o cijelom prijedlogu već je BG PRES zaključilo sastanak te najavilo sljedeći sastanak za 7. veljače 2018. godine kada će se rasprava nastaviti.

Stajalište RH – ključni elementi

RH u načelu podržava predložene izmjene Uredbe koje će, ukoliko budu prihvaćene, doprinijeti suzbijanju PDV prijevara i ojačati već postojeću administrativnu suradnju između poreznih uprava. Izmjene Uredbe odnose se ne samo na Poreznu upravu već i na druga tijela (Carinska uprava, MUP, Ministarstvo pravosuđa, Službu za suzbijanje nepravilnosti i prijevara - OLAF, Europol, Ured Europskog javnog tužitelja - EPPO), pa će za provedbu ove Uredbe biti potrebna međuresorna koordinacija.

RH se zalaže za jačanje suradnje među državama članicama na području Eurofisca kroz uspostavu *online* sustava za razmjenu informacija, jer bi takav sustav dodatno ubrzao razmjenu podataka bitnih za pravedno oporezivanje i otkrivanje međunarodnih PDV prijevara.

RH podržava proširenje suradnje sa EU tijelima za izvršavanje zakonodavstva, a u svrhu unapređenja i proširenja razmjene informacija i borbe protiv poreznih prijevara, ali ističe da se efikasnost proširene suradnje može postići jedino kroz dobru međuresornu komunikaciju i izgradnju novih komunikacijskih kanala između pojedinih resora te formaliziranje postupaka suradnje.

RH podržava razmjenu podataka između poreznih i carinskih tijela o uvozu dobara koja podliježu carinskim postupcima 42 i 63, ali ističe se da takva razmjena podataka podrazumijeva nadogradnju postojećih/razvoj novih IT sustava koji bi podržali takvu razmjenu, a to će stvoriti dodatne troškove koji bi se trebali pokriti iz postojećih ugovora ili ugovora planiranih za sljedeća razdoblja. RH smatra da je predviđeni početak primjene od 1. siječnja 2020. godine prekratak za uspješnu implementaciju navedene razmjene podataka.

RH podržava inicijativu da se Eurofisc službenicima dopusti pristup putem EUCARIS sustava o registracijskim podacima vozila na području Europske unije, ali naglašava da bi uvođenje ove promjene moglo naići na probleme u provedbi na razini poreznih uprava svih država članica obzirom da porezne uprave u pravilu nisu vlasnici baza koje sadrže te podatke, te ne mogu niti odgovarati za točnost podataka.

RH ima određene dvojbe vezane za uvođenje instituta zajedničkih nadzora kao novog oblika administrativne suradnje s obzirom da se predloženim izmjenama s jedne strane znatno ojačavaju postupci administrativne suradnje, dok s druge strane na neki način smanjuje mogućnost DČ da samostalno odlučuje o tome kod kojih će se poreznih obveznika provesti

nadzor/istražne radnje. Također, nejasno je pitanje jezika koji bi se upotrebljavao prilikom provođenja zajedničkog nadzora s obzirom da svaka država članica ima svoj službeni jezik. Potrebna su daljnja pojašnjenja i detaljnije rasprave odnosno dorade odredbi na tehničkoj razini.

RH smatra da se o institutu „ovjerenog poreznog obveznika“ treba raspravljati unutar konačnog sustava PDV-a, a ne u prijedlogu izmjena Uredbe.

RH ima određene nedoumice u vezi uvođenja mogućnosti naplate dugova PDV-a kroz prijenos povrata PDV-a. Budući da bi ova izmjena mogla ubrzati naplatu dugova nije sigurno koliko će biti učinkovita, uzimajući u obzir da je predviđeno da porezni obveznik mora dati svoj pristanak za prijenos povrata u ime duga. Nadalje, također se postavlja pitanje ekonomske isplativosti obzirom da, za razliku od Direktive o naplati stranih tražbina prema kojoj DČ nisu dužne prihvatiti zahtjeve za naplatu manje od 1.500 EUR, ovdje nije predviđen nikakav donji prag ispod kojeg se ne mora prihvatiti zahtjev za prijenos povrata u ime duga. To otvara mogućnost da od DČ bude zatraženo da vrše prijenose povrata za dugove malih iznosa koji nisu ekonomski opravdani (trošak rada službenika veći od iznosa duga).

Sporna/otvorena pitanja za RH:

RH podržava namjeru uspostave razmjene određenih podataka između porezne i carinske uprave, no naglašava da će razvoj/nadogradnja IT sustava prouzročiti troškove za koje trenutno nije određen izvor financiranja te se ne slaže s rokom implementacije do 1. siječnja 2020. godine jer smatra da je taj rok prekratak.

RH ima otvorenih pitanja vezanih za uvođenje instituta zajedničkih nadzora s obzirom da postoji mogućnost zadiranja u nacionalnu nadležnost. Iz komentara Europske komisije proizlazi da je obavljanje nadzora, odnosno zajedničkih nadzora na dobrovoljnoj bazi i ovisi o dogovoru između država članica, ali iz prijedloga izmjena proizlazi da nadzori mogu biti obvezujući za državu članicu ukoliko najmanje dvije države članice koje postavljaju zahtjev smatraju da se nadzor mora obaviti.

RH smatra da se institut „ovjerenog poreznog obveznika“ ne treba uvoditi u izmjenu Uredbe već da to pitanje treba riješiti unutar konačnog sustava PDV-a.

RH smatra spornim uvođenje instituta naplate PDV dugova putem prijenosa povrata PDV-a s obzirom da nije određen donji limit ispod kojeg se ne može tražiti naplata putem prijenosa, pa može doći do situacija kada naplata zbog malog iznosa samog duga nije ekonomski opravdana.

Stajališta DČ, EK i Predsjedništva EU

EK je održala prezentaciju o predloženim izmjenama Uredbe (EU) 904/2010 za

administrativnu suradnju u području PDV-a. Istaknula je da postoji visoka razina prijevара posebno u prekograničnim transakcijama kojima se gube značajni iznosi nacionalnih prihoda. Također su zadnji skandali, javne objave kroz Panama papers i dr. pokazale da se novac iz PDV prijevара „pere“ u poreznim oazama. Europski revizorski sud je izradio posebno izvješće br. 24. kojim je tražio poboljšano djelovanje na ovome području. Isto su zatražili EP i Vijeće EU koje je naglasilo posebne aspekte administrativne suradnje koja se treba jačati i unaprijediti. EK predlaže jačanje kapaciteta Eurofisc-a i jačanje suradnje između poreznih uprava, proširenje razmjene podataka s carinskim upravama, posebno vezano za uvoz kao i unaprjeđenje rada OLAF-a i Europol-a te novog EPPO-a. U Eurofiscu se predlaže dodavanje značajki o čemu se razvija TNA i predlaže mogućnost da Eurofisc ima pravo revidirati obavljene nadzore te koördinirati zajedničke akcije DČ. Predlaže automatizirani pristup carinskim deklaracijama posebno u postupcima 42 i 63. Predlaže se da dužnosnici Eurofisc-a imaju pristup podacima o registraciji vozila u EU i to putem EUCARIS.

FR ulaže parlamentarnu i analitičku rezervu, no općenito podržava predložene izmjene, posebno sve ono što omogućuje da se nadzori i istrage poboljšaju.

DE ističe da je administrativna suradnja jako važna jer joj je borba protiv prijevара prioritet. Ona još uvijek analizira sve predloženo i pozdravlja pokretanje rasprave između DČ. Novopredloženi elementi su jako kompleksni i dalekosežni i u DE utječu na cijeli niz postojećih postupaka što zadire u nacionalne kompetencije DČ. Vezano za zaključke Vijeća iz 2016. trebaju biti uzeti u obzir. Važno je da se zaštite osobni i poslovni te porezni podaci o čemu vodi analizu i smatra da je taj aspekt problematičan. Smatra da Uredba ne bi trebala obuhvaćati mjere koje nisu dio pravnog opsega ove Uredbe. Misli da je potrebno uključiti i EU Povjerenika za zaštitu podataka i u tome se smislu treba raditi. Razmjena informacija na zahtjev kako se predlaže ovim prijedlogom znači da je moguće uputiti zahtjev DČ da se poduzmu određene mjere, no time se zadire u djelovanje nacionalnih poreznih uprava, s čime se DE ne slaže. Suradnja poreznih tijela ne treba dovesti do dodatnih administrativnih opterećenja. U prijedlogu se treba riješiti svrsishodnost pristupa registru automobila putem EUCARIS-a, to može biti korisno kao i suradnja s carinskim tijelima, no ovdje je važno vidjeti koji je opseg i stvarna korisnost svih tih podataka. U interesu pravne sigurnosti treba imati jasne kriterije i trebalo bi bolje urediti tekst. Izričito pozdravlja predloženu ulogu Vijeća da se stvori pravna osnova za TNA i treba vidjeti je li ta pravna osnova dovoljna. Krična je oko procedura i istraga u Eurofisc-u jer se tu zadire u nacionalne nadležnosti DČ koje imaju suverenost u području oporezivanja. DE smatra da OLAF nema nikakve veze niti je nadležan za područje PDV prijevара, stoga ne podržava uključivanje toga ureda u prijedlog izmjene Uredbe. Također smatra da suradnja s Europol-om ne treba imati nikakve veze s ovim prijedlogom jer se to treba regulirati u drugim aktima. Želi ponoviti kako joj je najvažnija zaštita osobnih, poslovnih i poreznih podataka i o tome želi raspravu.

SE pozdravlja prijedlog, jer misli da je koristan. Treba se poboljšati suradnja unutar VIES i Eurofisc-a no svi dijelovi moraju biti povezani s postojećim politikama, posebno zaštitom podataka gdje podržava DE. Rad na prijedlogu će biti jako zahtjevan i ona još uvijek analizira sve detalje.

BE podržava unaprjeđenje kroz TNA i unutar Eurofisc-a no još mora provesti konzultacije s

carinskom upravom. Treba joj više detalja i ono što ju brine je uključivanje nekoliko točaka koje znače da je potrebno usvojiti i važne elemente iz konačnog sustava, posebno koncept ovjerenog poreznog obveznika (OPO) koji ona ne podržava niti je o tome konceptu postignut dogovor u Vijeću. Usvajanjem ovoga teksta mogla bi se pojaviti otvorena pitanja koja još uvijek raspravljamo unutar konačnog sustava PDV-a i zato ulaže opću analitičku rezervu.

FI podupire jačanje suradnje između DČ kao i jačanje suradnje između poreznih i carinskih tijela. Smatra da je prijedlog vrlo širok i zato ulaže analitičku rezervu.

IT podržava ciljeve prijedloga jer u EU ima puno prostora za unaprjeđenje suradnje dok istovremeno postoji puno stručnih detalja koji se trebaju detaljno raspraviti, posebno zajednički porezni nadzori kako se sada predlažu. OPO je važan element, ali o njemu se još raspravlja, pa se slaže s BE. Najvažnijim smatra suradnju između poreznih i carinskih tijela i suradnju s istražnim tijelima. Treba se vidjeti kakva će biti interakcija s PIF direktivom i ta suradnja bi trebala dovesti do razmjene informacija na temelju reciprociteta.

LV misli da bi prijedlog mogao olakšati administrativnu suradnju, ali neki dijelovi nisu jasni. Prema IT i BE postoje poveznice s konačnim sustavom što dovodi do problematike rokova za postizanje dogovora i zato ulaže analitičku rezervu. Kompatibilnost predloženih pravila treba usporediti s drugim zakonodavnim stvarima.

PL podržava sve prijedloge jer se radi o gorućim problemima. U potpunosti podržava osnaživanje Eurofisc-a i razmjenu informacija, posebno vezano za carinski postupak 42 i 63. Ima dvojbe vezano za zajedničke revizije/nadzore, povrate PDV-a i suradnje s EPPO-om i OLAF-om. Kada se radi o EPPO-u, ona ne sudjeluje u pojačanoj suradnji, pa o tome traži više informacija. Koncept OPO ne podržava.

UK još analizira prijedlog jer neki dijelovi nisu jasni u određivanju nadležnosti DČ i nadležnosti EU. Postoje rizici i kod prijedloga da se proširi Eurofisc te povezivanje s radom s OLAF-om i EPPO-om. Također ju brine postupak povrata PDV-a kao i razmjena informacija s carinom za postupke 42 i 63., te nikako ne podržava postupak komitologije kako je predloženo u tekstu. Ulaže analitičku, parlamentarnu rezervu.

EL pozdravlja prijedlog i većinu mjera, no ono što ju brine je uvođenje koncepta OPO u ovoj fazi.

IE pozdravlja predloženo za unaprjeđenje Eurofisc-a no još proučava sve detalje i brine ju zajednički nadzor.

NL podržava IE vezano uz zajedničke nadzore. Vezano uz povrate i način na koji bi se utvrđivali potrebna je detaljna analiza. Ne podržava suradnju s OLAF-om i Europolom u ranoj fazi i zato tu treba biti jako oprezan.

SK podržava analizu rizika i unaprjeđenje Eurofisc-a, no treba još analizirati pristup podacima kao i definiranje povrata.

AT smatra da je važno osnažiti administrativnu suradnju posebno TNA i Eurofisc. Postoje

dijelovi teksta prijedloga koji traže detaljniju raspravu u okviru Vijeća.

PT podržava pravnu osnovu za TNA i pristup podacima kako je predloženo, ali ulaže političku rezervu na suradnju s OLAF-om i EPPO-om.

LT nije protiv prijedloga i još uvijek analizira sve detalje jer su oni vezani za druge akte koji se tek raspravljaju i zato ne podržava OPO. Uložena analitička rezerva.

ES ima samo preliminarno mišljenje i pozdravlja ciljeve, no kada se priča o zajedničkim nadzorima tu ima problema i detalji se moraju jasno razraditi. Pita se koja će biti uloga EPPO-a i OLAF-a i kako će predloženo utjecati na nacionalne kompetencije. Sklona je ovome kao mehanizmu suradnje.

HU ne podržava koncept OPO i ulaže analitičku i političku rezervu na cijeli prijedlog jer su ugrožene nacionalne kompetencije.

CZ smatra sve predloženo korisnim, no posebno bi htjela raspravljati o zajedničkim nadzorima jer to ne bi trebalo biti obvezno već dobrovoljno. OLAF i EPPO ne trebaju biti uključeni u ovaj prijedlog. Koncept OPO se treba raspraviti unutar konačnog sustava.

DK pozdravlja prijedlog i elemente, no ne želi da koncept OPO dovede do odgode rasprave o ovome prijedlogu. Ne sudjeluje u pojačanoj suradnji za EPPO i još analizira kako bi ovo utjecalo na njezin nacionalni sustav.

MT je razočarana prijedlogom jer se tijekom rasprave o e-trgovini već izjasnila i o tome dala izjavu u zapisnik Vijeća ECOFIN-a oko zajedničkih nadzora i naknade koja je bila predviđena. Zbog ograničenih kapaciteta njihove porezne uprave problem im predstavlja sve predloženo, od zajedničkih nadzora do razmjene podataka. Moraju se postaviti jasni kriteriji kako će sve izgledati kod zajedničkih nadzora da bi znala koliko će tereta biti na njoj. Oko uvida u registrirane aute ističe da njihova porezna uprava nema u vlasništvu te podatke i ne može se obvezati na upravljanje tim podacima. Ovo se ne može riješiti ovim prijedlogom, već se treba urediti nekim drugim aktom. Prijedlog ide predaleko i treba uzeti u obzir da neke DČ imaju domaće zakonodavstvo koje ne omogućava PU da sudjeluje u postupcima naplate poreza, ako odluka nije konačna, odnosno pravomoćna. Vezano za koncept OPO, smatra da nije najbolje mjesto i vrijeme da se ovdje raspravlja o tome.

RO podupire ciljeve i jačanje suradnje radi kvalitetnije borbe protiv prijevvara. Pozdravlja TNA i Eurofisc no oprezna je oko razmjene informacija s OLAF-om i Europol-om te misli da će problem biti povrat PDV-a. Brine ju element obvezatnosti zajedničkih nadzora i misli da se OPO treba raspravljati unutar konačnog sustava.

EE općenito podupire prijedlog i podržava mogućnosti borbe protiv prijevvara, no još analizira sve detalje. Već ima uspostavljenu razmjenu informacija između svih svojih tijela i zainteresirana je za raspravu o tom i u ovom formatu. SI podržava i ulaže rezervu posebno na OPO.

Članak 1. Članak 7 – izmjene i dopune – istražene radnje

EK je istaknula da je cilj izmjene osnaživanje posebnih istražnih radnji te da odredba omogućava da DČ sjedišta mora provesti nadzor kad to od nje zatraže dvije DČ.

IE je istaknula da su problem zajednički nadzori jer imaju malu upravu te su ograničeni s radnim kapacitetima.

DE navodi da su ove izmjene sveobuhvatne te da se moraju detaljno analizirati. Jako su kritični prema uvođenju obveznih zajedničkih nadzora i to ne mogu prihvatiti. Navodi da se trebaju uzeti u obzir resursi kojima raspolaže određena DČ jer na ovaj način dolazi do neprimjerenog prijenosa administrativnog opterećenja. Smatraju da bi DČ prvo trebala iskoristiti sve svoje radnje, a ne tražiti od drugih nadzor i na taj način prevaljivati administrativno opterećenje na druge. Traže provjeru svih jezičnih verzija.

MT ističe da može doći do situacije da je PU već nedavno provela nadzor, a to druga DČ ne zna (npr. u prethodne 2 godine). Postavlja pitanje što s tim jer nema smisla stvarati poteškoće postojećim poslovnim subjektima.

PL navodi da je članak bitan jer dolazi do situacije da DČ ne može odbiti istražnu radnju. Nemaju kategorično stajalište, ali u duhu kompromisa bi odredbu ograničili samo na određene postupke npr. MOSS. Naime, smatraju da ovakva obveza ne bi trebala biti tako široko koncipirana.

BE smatra da je bitno pojasniti proceduru zajedničkog nadzora iz stavka 4.

FR se u određenoj mjeri slaže s obveznom istražnom radnjom jer je u određenim situacijama važno biti na licu mjesta. Ne zna koliki bi bili troškovi što se tiče resursa. Navode da se prema njihovom zakonu propisano da ako službenik druge DČ želi provesti nadzor ima ista prava kao i francuski službenik te zaključno navode da podupiru ideju takvog instrumenta.

SI se ne protivi odredbama, no mora se voditi brigu o reciprocitetu i zato ga treba ograničiti kada bi se dozvolili nadzori u drugim DČ. SI ima nacionalna ustavna ograničenja za predložene odredbe npr. mora se nadzor voditi na slovenskom jeziku. Mehanizam je zanimljiv, no ne zna se kako bi to funkcioniralo u praksi.

ES podržava BE jer je ona s pravom rekla o kakvim se ovdje točno aktivnostima govori.

IT načelno podupire ideju da DČ tražiteljima zajedničkog nadzora sudjeluje u resursima i podržava proporcionalnost, no ima i analitičku rezervu.

CZ podržava BE jer smatra da se treba pojasniti veza ovoga članka s člankom 48. Pita se što se smatra istražnom radnjom, a što zajedničkim nadzorom. Ona ne želi obvezne zajedničke istražne radnje.

RO bi htjela dobiti dodatna objašnjenja, kako će se odredbe točno provoditi i smatra da postoje jezični problemi kako je rekla SI, bit će komplicirano provjeravati dokumente na

stranom jeziku i trebaju se razjasniti mnogi detalji.

SK podržava CZ u tome da zajedničke radnje ne budu obvezne. Potrebno je definirati i odvojiti što je administrativna radnja, a što zajednička revizija/nadzor.

EK odgovara da se ne govori o obveznim radnjama u prvom podstavku točke 4. već da se da objašnjenje zašto neka porezna uprava nije izvršila istražnu radnju. DČ imaju pravo odlučiti kako će se koordinacija odvijati.

IT razumije sadašnji tekst na način da ako su ispunjeni uvjeti onda je suradnja obvezna.

DE misli da je ova obveza tako problematična jer nemamo definiciju istražne radnje.

EK objašnjava da zajednički nadzor i istražna radnja nisu jedno te isto.

IT predlaže da se izmjeni ravnoteža između toga pa DČ trebaju o tome odlučiti.

UK traži da se pripreme primjeri da svi znamo na što se misli što je EK prihvatila.

Članak 13.

EK predlaže izmjenu kojom se omogućava DČ da ako žele surađivati i razmijeniti određene informacije može to činiti i izvan postojećih elektronskih obrazaca.

DE pozdravlja novi prijedlog, ali treba voditi računa o zaštiti osobnih podataka. Potrebno je razmisliti o svim mogućim načinima razmjene u okviru postojećih pravila o zaštiti osobnih podataka.

Članak 17. predviđa postojanje koncepta OPO i ovaj članak ovisi o postignutom dogovoru unutar konačnog sustava PDV-a. Mnoge DČ su u uvodnom izlaganju rekly da taj koncept nije prihvatljiv. Predloženo je da se na današnjem sastanku ne bavi točkama (a) i (c) u kojima se OPO spominje, što je prihvaćeno.

BE smatra da u točki (a) i (d) treba navesti od (b) do (g) stavka 1.

DE pozdravlja instrument kojim bi se riješio problem prijevara u području carina. To su velike količine informacija, pa poziva da se prvo vidi koji nam podaci trebaju te da se vidi što bi se moglo učiniti s postojećim IT sustavima poreznih i carinskih uprava. Ovdje se treba voditi računa i o čuvanju poslovne i profesionalne tajne. Smatra da se kriteriji trebaju urediti u samom tekstu Uredbe, a ne ići na delegirane akte kako bi se zajamčila pravna sigurnost.

AT predlaže da se tekst o OPO-u stavi u uglate zagrade dok se to ne dogovori na drugom forumu. AT traži EK da objasni kako bi se u praktičnom smislu odvijalo pretraživanje.

UK pita da li nam trebaju sve carinske informacije kao npr. težina dobara i o tome se treba voditi računa. Ne podržava provedbene akte kako su predloženi.

EK objašnjava da se jedina nova terminologija oko provedbenih akata nalazi u stavku 3. jer se

to trebalo ažurirati s obzirom na izmjene napravljene 2010. godine.

Članak 21. stavak 1.

DE misli da DČ imaju nacionalnu kompetenciju u ovome dijelu pa ne prihvaća predloženo.

IT misli da bi bilo dobro da se zna tko je i kada pretraživao podatke i da DČ koja je tražila podatke bude odgovorna za postupak s podacima.

Članak 21. stavak 2. mijenja uvjete sustava pristupa podacima za Eurofisc službenike. Dodaje da se razmjena obavlja cijeli dan, a ne samo tijekom radnog vremena.

DE misli da se treba koristiti „fraudsters“, a ne „perpetrators“ jer se mora voditi računa o postupku koji se vodi (porezni nadzor ili kazneni progon). Ne slaže se s time da podaci budu dostupni cijelo vrijeme, a ne samo za radnog vremena.

EK predlaže da se svi ovdje konzultiraju s pravnicima lingvistima da se vidi što točno treba napraviti.

Stavak 2a.

DE smatra da ne može biti u interesu DČ da se prikuplja velika količina podataka koja ne služi ničemu. MT ulaže analitičku rezervu na cijeli tekst.

PT pita gdje je razlika između točke (c) i (d) jer smatra da se radi o istoj situaciji.

IT traži da pristup podacima bude pod nadzorom.

Stavak 3.

MT ponavlja svoju rezervu jer njezina porezna uprava ne raspolaže podacima koji bi se trebali razmjenjivati.

IT se isto slaže da je potrebno prvo vidjeti kako će to djelovati na suradnju između DČ, posebno na rad Vijeća o pravosuđu. Treba vidjeti kao će sve to funkcionirati u praksi.

UK ulaže analitičku rezervu.

DE se slaže da bi ovakvi podaci bili korisni, ali njihova Porezna uprava to nema u nadležnosti, već Ministarstvo prometa. Smatra da bi bilo dobro predvidjeti okvir unutar kojeg bi se podaci razmjenjivali. Ulaže i jezičnu rezervu.

IE podržava MT jer ju zabrinjava ista stvar, no njihovo Ministarstvo prometa može dati podatke.

FR čudi što neke DČ govore o osjetljivim podacima kada se istovremeno razmjenjuju podaci o terorizmu, pa ne vidi zašto bi bio problem dijeliti informacije o registriranim vozilima.

RO podržava FR.

Članak 24.

EK pojašnjava da je odredba predložena zbog EUCARIS-a koji koristi drugu mrežu.

DE smatra da ako se misli na EUCARIS onda se tako točno treba i napisati.

Članak 28.

EK pojašnjava da ovo nije obveza već mogućnost koja se daje DČ. Navodi da je sada prisutnost stranog službenika dosta pasivna te da se novim odredbama daje pravna osnova za provedbu zajedničkog nadzora.

BE navodi da se ovdje govori o istražnim radnjama i zajedničkim nadzorima, ali da se u tekstu samih odredbi spominju samo istražne radnje te da nema ni definicije što je to zajednički nadzor.

IT navodi da se slažu s ciljevima i logikom članka, ali da treba razjasniti terminologiju. Treba vidjeti kako će to funkcionirati u praksi.

DE pita zašto se tako daleko zadire u nacionalna prava DČ na način da se stranim stručnjacima dozvoljava uvid i sudjelovanje u poslovima nacionalnih tijela. Dodjela ovako velikih prava stranim službenicima je problematična iz više razloga; od jezika do nacionalnog postupovnog prava i ona to ne može podržati. Koji je pravni status zajedničkog izvješća?

SI je već govorila o ovome i ponavlja da ne može prihvatiti predloženo zbog svoga Ustava. Status o zajedničkim izvješću, što je to, da li ima pravnu snagu i tko to sastavlja i na kojem jeziku. Trebat će ga prevoditi i tu sve treba učiniti jasnijim.

MT je problematična terminologija, posebno zajednička revizija. Riječ revizija se treba ukloniti, jer se ne odnosi na isto u svim DČ. Novu terminologiju treba pojasniti. Lakše bi bilo ostati na istražnim radnjama.

UK misli da bi aktivno sudjelovanje bilo korisno no ima mnogo detalja koje morao urediti.

SE misli da ona DČ koja je primila zahtjev treba voditi postupak.

FI postavlja pitanje u vezi službenika za Eurofisc koji će imati pravo sudjelovati u zajedničkim revizijama. Znači li to da bi onda oni bili zaduženi i za istrage? On je inače koordinator i ne može još voditi i istragu.

NL je imala dobra iskustva iz zajedničkih nadzora i pozdravlja tu ideju.

ES želi točno znati što predstavlja članak 2. u odnosu na članak 7. Navodi da zajednički nadzor može biti koristan instrument, ali da može doći i do različitih nalaza u nadzoru. FR navodi da će s njihovog gledišta provedba zajedničkog nadzora zahtijevati od DČ koja traži nadzor da osigura odnosno prilagodi svoje resurse. Navode da je u FR službeni francuski jezik

te da su i do sada druge DČ slale kod njih službenike koji govore francuski. Druga mogućnost je da se angažira prevoditelj kojeg plaća DČ koja je zatražila provedbu nadzora. Treba se prilagoditi jer je ideja zajedničkog nadzora dobra, s obzirom da daje veću pravnu sigurnost.

EK navodi da se slažu s MT i BE da pojam revizije iz naslova može dovesti do zablude, ali da je istražna radnja definirana člankom 2. Uredbe. Navode da je ovaj članak fakultativan odnosno nitko nije prisiljen to raditi. Pojašnjavaju da zajedničko izvješće nije obavezno i da sve ovisi o dogovoru dotičnih DČ.

BE ponavlja da joj nije jasno kako ovo nije obavezno budući da tako piše u članku 7. stavku 4.

Članak 31. stavak 1. se ne komentira jer se odnosi na ovjerene porezne obveznike iz PDV Direktive.

Članak 32.

EK je već danas u obvezi objavljivati podatke, posebno one o pravilima izdavanja računa i zato je ovaj članak dio ovoga prijedloga, što je također povezano s Prijedlogom za pojednostavljenje stopa i paketom za mala i srednja poduzeća. Ta dva prijedloga se još ne raspravljaju u Vijeću, no postoji potreba da se na razini EK osigura da neke informacije u budućnosti budu na raspolaganju.

DE smatra točku problematičnom jer ne želi povećano administrativno opterećenje.

Članak 33. i Članak 34.

DE ponavlja da treba voditi brigu o zaštiti podataka i administrativnom opterećenju i zato ulaže analitičku rezervu.

SK pita što znači *shall actively participate* u članku 34.

AT se pita da li su ovi članci dostatni za pravnu osnovu.

UK pita gdje je tu razgraničenje ovlasti između DČ i EU razine jer je ovo i pitanje nacionalnog suvereniteta.

NL podržava predloženo, iako smatra da ona nije potrebna. No, kako je izričita pravna osnova neophodna drugim DČ, podržava predloženo.

LT izjavljuje da njezina porezna uprava nema praksu zaprimati „intelligence“ podatke i i postavlja pitanje ima li ih uopće pravo dobivati.

EK objašnjava da *aktivno* znači da mora davati informacije, a ne samo ih primati. Izraz „intelligence“ nije ono što se „razmjenjuje“ za terorizam.

SI ulaže jezičnu rezervu na taj termin.

BG PRES je zaključilo raspravu s komentarima na članak 34. Na sljedećem sastanku 7.2.2018. nastaviti će se rasprava od članka 35.

Sporna/otvorena pitanja za DČ, EK i Predsjedništvo EU:

Sporna pitanja navedena su u prethodnoj sekciji *Stajališta DČ, EK i predsjedništva EU*.

Stav RH o spornim/otvorenim pitanjima DČ, EK i Predsjedništva EU:

Stav RH u vezi otvorenih pitanja o kojima je potrebna daljnja rasprava naveden je u prethodnoj sekciji *Stajalište RH*.

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja dokumenta:

Uredbe Vijeća se ne prenose u nacionalno zakonodavstvo, već se izravno primjenjuju u svim državama članicama, stoga nisu potrebne promjene nacionalnih propisa.

Utjecaj provedbe dokumenta na proračun RH:

U ovom trenutku nije moguće procijeniti financijski učinak na proračun RH.



Bruxelles, 30.11.2017.
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za djelovanje

Izmijenjeni prijedlog

UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Porez na dodanu vrijednost (PDV) je kao porez na potrošnju sa širokom poreznom osnovom velik i rastući izvor poreznih prihoda u Europskoj uniji¹. No posljednjih godina sustav PDV-a nije uspio održati korak s globalizacijom i digitalizacijom gospodarstva.

Konkretnije, to se odnosi na činjenicu da se važeći sustav za oporezivanje trgovine među državama članicama i dalje temelji na „prijelaznim odredbama”. Godine 1967. dogovoreno je uvođenje konačnog sustava PDV-a koji unutar tadašnje Europske zajednice djeluje na jednak način kao i sustavi u pojedinačnim zemljama². Potreba ukidanja fiskalnih granica među državama članicama do kraja 1992. dovela je do preispitivanja načina na koji se trgovina robom oporezivala u Europskoj zajednici. Cilj koji se nastojalo ostvariti bilo je oporezivanje robe u zemlji podrijetla, čime bi se uvjeti koji se primjenjuju na domaću trgovinu jednako primjenjivali i na trgovinu unutar Zajednice, što savršeno odražava ideju istinskog unutarnjeg tržišta.

Budući da politički i tehnički uvjeti nisu bili dozreli za takav sustav, donesene su prijelazne odredbe o PDV-u³. U mjeri u kojoj se odnose na transakcije među poduzećima, tim se odredbama prekogranično kretanje robe razdvojilo na dvije različite transakcije: isporuku u državi članici otpreme robe izuzetu od PDV-a i stjecanje unutar Zajednice oporezivano u državi članici odredišta.

Ta su pravila smatrana privremenima i sadržavala su nedostatke jer se s jedne strane kupnjom robe bez plaćanja PDV-a povećava mogućnost prijevare, a s druge je strane inherentna složenost sustava nepovoljna za prekograničnu trgovinu.

Procjenjuje se da su u 2015. ukupno izgubljene otprilike 152 milijarde EUR zbog nedostatne naplate PDV-a, uključujući zbog prijevara⁴. U ranijim se procjenama navodio gubitak od 50 milijardi EUR samo zbog prekograničnih prijevara⁵. Takvim se prijevarama narušava natjecanje na jedinstvenom tržištu i onemogućuje njegovo pravilno funkcioniranje. Nadalje, one dovode do ozbiljnih posljedica za proračune država članica i proračun Europske unije (EU) jer dio vlastitih sredstava EU-a dolazi od PDV-a.

Komisija je u akcijskom planu o PDV-u od 7. travnja 2016.⁶ iznijela potrebu uvođenja jedinstvenog europskog područja PDV-a kako bi se pružio odgovor na izazove 21. stoljeća. U

¹ U 2015. PDV-om je prikupljeno neznatno više od jednog bilijuna EUR. To je iznos na razini 7 % BDP-a EU-a ili 17,6 % ukupnih nacionalnih poreznih prihoda (Eurostat).

² Prva direktiva Vijeća 67/227/EEZ od 11. travnja 1967. o usklađivanju zakonodavstava država članica u vezi s porezima na promet; Druga direktiva Vijeća 67/228/EEZ od 11. travnja 1967. o usklađivanju zakonodavstava država članica u vezi s porezima na promet – Struktura i postupci za primjenu zajedničkog sustava poreza na dodanu vrijednost.

³ Direktiva Vijeća 91/680/EEZ od 16. prosinca 1991. o dopuni zajedničkog sustava poreza na dodanu vrijednost i izmjeni Direktive 77/388/EEZ u cilju uklanjanja fiskalnih granica (SL L 376 od 31.12.1991., str. 1.).

⁴ CASE & Institute for Advanced Studies, Studija i izvješća o jazu PDV-a među 28 država članica EU-a: Konačno izvješće za 2017.

⁵ Ernst and Young, Provedba „načela odredišta” na isporuke robe unutar EU-a među poduzećima, 2015.

⁶ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o akcijskom planu o PDV-u, Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka (COM(2016) 148).

kratkoročnom i srednjoročnom razdoblju potrebno je donijeti niz ključnih mjera radi osuvremenjivanja EU-ova sustava PDV-a i kako bi taj sustav postao jednostavniji, otporniji na prijevare i prilagođeniji gospodarstvu.

Komisija je najavila da namjerava predložiti konačni sustav PDV-a za prekograničnu trgovinu unutar Unije koji se temelji na načelu oporezivanja u državi članici odredišta robe, kako bi se ostvarilo stabilno jedinstveno europsko područje PDV-a.

Komisija je među kratkoročnim mjerama najavila poboljšavanje razmjene i analize informacija među poreznim upravama i s ostalim tijelima kaznenog progona, osnaživanje Eurofisc-a⁷ i uvođenje novih alata poput zajedničkih revizija.

Cilj je bio pripremiti provedbu konačnog sustava PDV-a i obuzdati prekogranične prijevare u razdoblju do njegove potpune provedbe.

EU-ov zajednički sustav za administrativnu suradnju poreznih uprava država članica u uporabi je već nekoliko godina. Njime se prije svega pomaže državama članicama u naplati PDV-a na prekogranične transakcije i borbi protiv prijevara na jedinstvenom tržištu. No, kako je istaknuo Europski revizorski sud⁸, instrumente za administrativnu suradnju i suzbijanje prijevara u području PDV-a u EU-u nužno je više i bolje upotrebljavati.

Vijeće je u zaključcima o borbi protiv prijevara⁹ u području PDV-a iz svibnja 2016. istaknulo iznimnu važnost poboljšavanja administrativne suradnje među poreznim tijelima. Primilo je na znanje da Komisija namjerava 2017. predstaviti prijedlog namijenjen poboljšavanju razmjene, dijeljenja i analiza ključnih informacija i kojim su predviđene zajedničke revizije. Vijeće je pozvalo Komisiju da predloži načine za rješavanje pravnih prepreka i praktičnih ograničenja u EU-u i unutar država članica, a koje usporavaju napredak u kvaliteti razmjene informacija. Tim bi se aktivnostima trebalo potaknuti suradnju i obuhvatiti čitav raspon raspoloživih sredstava uključujući, među ostalim, VIES¹⁰, Eurofisc i postupke povratnog informiranja, i riješiti poteškoće s kojima se suočavaju carinska i porezna tijela. Vijeće je isto istaknulo da je automatska razmjena jedan od načina unaprjeđivanja borbe protiv prijevara i potvrdilo da su procjena rizika i analize glavno područje za daljnji napredak u EU-u.

Europski parlament¹¹ je u studenome 2016. pozdravio akcijski plan o PDV-u i podržao njegove mjere za smanjivanje jaza PDV-a i suzbijanje prijevara u području PDV-a.

Ta je inicijativa dio „paketa mjera za pravedno oporezivanje radi utvrđivanja jedinstvenog europskog područja poreza na dodanu vrijednost”, utvrđenog u planu za ujedinjeniju, snažniju i demokratskiju Uniju¹². Namijenjena je rješavanju prekograničnih prijevara u području PDV-a primjenom preporuka Vijeća, Europskog parlamenta i Europskog revizorskog suda te drastičnom i brzom poboljšanju međusobne suradnje poreznih uprava i drugih tijela kaznenog progona.

⁷ Eurofisc je mreža nacionalnih poreznih službenika za brzu i multilateralnu razmjenu ciljanih informacija o prijevarama u području PDV-a.

⁸ Tematsko izvješće br. 24/2015: Borba protiv prijevara unutar Zajednice u području PDV-a: potrebno je odlučnije djelovati,

http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_HR.pdf

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/hr/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹⁰ Sustav razmjene informacija o PDV-u (VIES) omogućuje državama članicama razmjenu informacija o prekograničnim isporukama i poreznim obveznicima prijavljenima u svrhu PDV-a.

¹¹ Rezolucija Europskog parlamenta od 24. studenoga 2016. na temu „Prema konačnom sustavu PDV-a i borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om” (2016/2033(INI))

¹² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_hr.pdf.

Takvim bi se mjerama pripremlilo polazište za potpunu provedbu konačnog sustava PDV-a. Komisija je 4. listopada 2017. predstavila niz zakonodavnih prijedloga za provedbu prvog koraka konačnog sustava PDV-a kojim bi se riješila naplata PDV-a na isporuke robe unutar Unije među poduzećima¹³. Drugi skup prijedloga predstaviti će se tijekom sljedeće godine.

Tri su najraširenije i najvažnije vrste prekograničnih prijevара u EU-u: „kružna prijevara” (ili prijevara s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice – prijevara MTIC), prijevara s rabljenim automobilom i prijevara s carinskim postupcima 42 i 63.

Prijevara MTIC obavlja se na način da počinitelj bez plaćanja PDV-a kupi robu ili usluge u drugoj državi članici, a zatim naplati PDV kad ih preproda; pritom ne plaća PDV poreznim tijelima (iako ga kupac može odbiti). Europski revizorski sud i Europol procijenili su moguće godišnje gubitke prihoda od PDV-a zbog prijevara MTIC u iznosu od 40 do 60 milijardi EUR, kao i da bi za 80 % prijevara moglo biti odgovorno 2 % skupina organiziranog kriminala.

Zbog dvostrukog sustava PDV-a koji se primjenjuje na automobile („maržni sustav” ili uobičajeni aranžman) trgovanje automobilima često podliježe prijevari u području PDV-a. Najjednostavniji je način počinjenja prijevара prodaja nedavno kupljenih ili novih prijevoznih sredstava (za što je oporeziv cijeli iznos) kao rabljene robe (za što je oporeziva samo marža).

Konačno, sustav uvoza robe izuzete od PDV-a (carinski postupci 42 i 63) uveden za olakšavanje trgovine u kojoj se roba izravno dostavlja poduzeću u drugoj državi članici često se zlorabljuje i roba se preusmjerava na crno tržište bez plaćanja PDV-a. Ta se vrsta prijevара katkad odvija na način da se deklarira umanjena vrijednost robe kako bi se izbjeglo plaćanje carina. Ukupno je 2015. zabilježeno 8,5 milijuna uvoznih transakcija izuzetih od PDV-a ukupne vrijednosti 74 milijarde EUR.

Ovom bi se inicijativom dodatne mjere posebno osmišljene za borbu protiv tih sustavnih prijevара uvele u Uredbu Vijeća (EU) br. 904/2010¹⁴, koja je referentna pravna osnova za administrativnu suradnju i borbu protiv prijevара u području PDV-a.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

Uredbom (EU) br. 904/2010 utvrđuju se uvjeti na temelju kojih nadležna tijela država članica surađuju međusobno i s Komisijom kako bi se osigurala usklađenost s pravilima o PDV-u unutar jedinstvenog tržišta. Akcijskim planom o PDV-u nastoji se ojačati instrumente administrativne suradnje u području PDV-a, posebno Eurofisc-a, kao sredstva osnaživanja povjerenja među poreznim tijelima prije uvođenja konačnog sustava PDV-a. U razdoblju do njegova uvođenja tim će se mjerama pomoći borba protiv prekograničnih prijevара.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Jedan je od najvećih prioriteta Komisije posljednjih godina borba protiv poreznih prijevара i utaja poreza radi pomoći u osiguravanju nacionalnih i EU-ovih prihoda te sprječavanja narušavanja tržišnog natjecanja. U političkim smjernicama ove Komisije¹⁵ poziva se na snažnije djelovanje u suzbijanju utaja poreza i poreznih prijevара upotrebom sredstava poput poboljšane administrativne suradnje među poreznim tijelima. Ti su prioriteti izravno preslikani u akcijskom planu o PDV-u.

¹³ COM(2017) 567, 568 i 569, 4.10.2017.

¹⁴ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost (preinaka).

¹⁵ Političke smjernice za sljedeću Europsku komisiju. https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en_0.pdf.

Ta je inicijativa usko povezana s drugim inicijativama u području PDV-a i imala bi važnu ulogu u osiguravanju uspješnosti najambicioznijeg prijedloga, to jest provedbe konačnog sustava PDV-a. Usto, prijevarena MTIC jedno je od deset područja kriminala koja su Europol i Vijeće utvrdili kao najveće prioritete za Europsku uniju u razdoblju od 2018. do 2021.¹⁶ Slično je stajalište zauzeto za razdoblje od 2014. do 2017. Važno je istaknuti i sljedeće:

- stupanje na snagu Direktive (EU) 2017/1371, kojom će se obuhvatiti teške prijevare u području PDV-a na razini EU-a¹⁷ i
- Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) ¹⁸ koju je 12. listopada 2017. donijelo 20 država članica¹⁹. To neovisno i decentralizirano tijelo EU-a bit će odgovorno za istrage i kazneni progon djela na štetu proračuna EU-a poput prijevarena, korupcije ili prekograničnih prijevarena čija je šteta veća od 10 milijuna EUR.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova ove inicijative članak 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U tom je članku navedeno da Vijeće, odlučujući jednoglasno, donosi odredbe za usklađivanje zakonodavstva o pravilima država članica o posrednom oporezivanju u mjeri u kojoj je takvo usklađivanje nužno da bi se osigurala uspostava i funkcioniranje jedinstvenog tržišta i kako bi se izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja.

• Supsidijarnost

Upravljanje, ubiranje i provjere u području PDV-a prvenstveno su u nadležnosti država članica. Međutim, prijevare u području PDV-a često su povezane s prekograničnim transakcijama unutar jedinstvenog tržišta ili uključuju trgovce s poslovnim nastanom u drugim državama članicama, a ne u onoj u kojoj postoji obveza plaćanja poreza. To šteti funkcioniranju jedinstvenog tržišta i uzrokuje ozbiljne gubitke za proračun EU-a.

U skladu s člankom 113. UFEU-a Vijeće donosi odredbe za usklađivanje zakonodavstva o posrednom oporezivanju radi osiguravanja uspostave i funkcioniranja unutarnjeg tržišta i izbjegavanja narušavanja tržišnog natjecanja. Na temelju toga uvedeni su EU-ovi instrumenti

¹⁶ Zaključci Vijeća od 18. svibnja 2017. o utvrđivanju prioriteta EU-a u borbi protiv teškog i organiziranog međunarodnog kriminala u razdoblju od 2018. do 2021. (<http://www.consilium.europa.eu/hr/meetings/jha/2017/05/18/>). U Zaključcima Vijeća definiran je i sljedeći prioritet: „6) Onesposobljavanje kapaciteta skupina organiziranog kriminala i stručnjaka koji sudjeluju u prijevare u vezi s trošarinom i u prijevare s nepostojećim trgovcem unutar Zajednice (prijevarena MTIC).” Taj će se prioritet provesti u okviru dvaju operativnih akcijskih planova: prvi za prijevare u vezi s trošarinom i drugi za prijevare MTIC. U obzir bi trebalo uzeti iskustva iz prioriteta u pogledu prijevarena u vezi s trošarinom i prijevarena MTIC iz prethodnog ciklusa politika.

¹⁷ Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevarena počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.

¹⁸ Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”)

¹⁹ Države članice koje sudjeluju u osnaženoj suradnji su: Austrija, Belgija, Bugarska, Cipar, Češka, Estonija, Finska, Francuska, Grčka, Hrvatska, Italija, Latvija, Litva, Luksemburg, Njemačka, Portugal, Rumunjska, Slovačka, Slovenija i Španjolska. Dosad su Mađarska, Malta, Nizozemska, Poljska i Švedska odlučile ne sudjelovati u toj inicijativi, a Danska, Irska i Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluju na temelju protokola br. 21 odnosno 22.

suradnje osmišljeni prije svega za organiziranje razmjene informacija među poreznim upravama i potporu zajedničkim revizijama te za uspostavu mreže Eurofisc.

U akcijskom planu o PDV-u poziva se na uvođenje djelotvornijih instrumenata, posebno snažnije uloge Eurofisc-a i novih načina suradnje na čvrstoj pravnoj osnovi. To nije moguće ostvariti na razini država članica ili primjenom nezakonodavnih instrumenata. Djelovanjem na razini EU-a ostvarila bi se veća vrijednost nego što je moguće na nacionalnoj razini.

- **Proporcionalnost**

Ovaj se prijedlog većinom temelji na važećem pravnom okviru i proširuje ga samo u područjima u kojima ga je potrebno osnažiti. Sve su predložene mjere usmjerene na potrebe država članica i imaju pozitivne učinke na razini prijevара u području PDV-a, ali istodobno ne uzrokuju dodatne troškove za poduzeća i tijela uprave osim mjera za koje je potreban razvoj sustava informacijske tehnologije. No čak su i u tim slučajevima ti troškovi razvoja ograničeni.

Stoga se novim prijedlozima ne prelazi ono što je isključivo nužno za povećanje djelotvornosti borbe protiv prekograničnih prijevара u području PDV-a s pomoću instrumenata administrativne suradnje.

- **Odabir instrumenta**

Za izmjenu Uredbe (EU) br. 904/2010 potrebna je uredba Vijeća.

3. **REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA**

- **Ex post evaluacija/provjera primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Tijekom pripreme trenutnog prijedloga provedena je evaluacija²⁰ upotrebe EU-ova okvira za administrativnu suradnju i borbu protiv prijevара u području PDV-a uvedenog Uredbom (EU) br. 904/2010.

Države članice općenito su zauzele pozitivno stajalište o pravnom i praktičnom okviru uvedenom Uredbom (EU) br. 904/2010. Velika većina smatra da je tom Uredbom poboljšana međusobna administrativna suradnja. Najdjelotvornijim instrumentima Uredbe smatraju se razmjene informacija na zahtjev, automatski pristup informacijama, Eurofisc i multilateralne provjere.

No države članice i dalje zamjećuju nedostatke, posebno u pogledu Eurofisc-a, koji nije ostvario svoj puni potencijal. Postoji zamjetna potreba za razvojem novih instrumenata ili novih načina suradnje. Države članice posebnu su potporu izrazile opcijama poput računalnog programa za analize transakcijskih mreža (TNA) za zajedničku obradu i razmjenu podataka o PDV-u unutar Eurofisc-a²¹. Također, postoji i prostor za dodatni razvoj automatske razmjene podataka ili pristupa novim skupovima podataka. U tom kontekstu države članice posebno zanima pristup carinskim podacima ili informacijama o registracijama vozila.

²⁰ Radni dokument službi Komisije – Procjena učinka uz ovaj prijedlog.

²¹ Službenici Eurofisc-a upotrebljavat će TNA za razmjenu i zajedničku obradu podataka o PDV-u. TNA će moći u ranoj fazi zamijetiti i vizualno predočiti sumnjive mreže.

Razmjena informacija s tijelima kaznenog progona EU-a i dalje je osjetljivo područje za države članice. Njihovo je stajalište da su sudjelovanje u području rada Eurofisc-a ili spontane međusobne razmjene obavještajnih podataka Eurofisc-a, Europolu i OLAF-a bolji načini poboljšavanja suradnje tijela uključenih u borbu protiv prijevara u području PDV-a na razini EU-a od odobravanja Europolu ili OLAF-u automatskog pristupa podacima sustava VIES ili Eurofisc-a.

Poboljšavanje administrativne suradnje o PDV-u bilo bi u potpunosti dosljedno drugim politikama EU-a koje se trenutačno razvijaju. To se posebno odnosi na Direktivu (EU) 2017/1371 i Uredbu (EU) 2017/1939 kojima se osnažuje suradnja u uspostavi EPPO-a. Sve to pokazuje da niz zajedničkih inicijativa na razini EU-a ima slične ciljeve: poboljšavanje suradnje među tijelima kaznenog i pravosudnog progona i pronalaženje novih načina borbe protiv najtežih prijetnji poreznim prihodima.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je tijekom sastavljanja trenutačnog prijedloga i procjene važećih odredaba zatražila mišljenje poreznih tijela država članica i mišljenje javnosti, a posebno o mogućim načinima poboljšavanja administrativne suradnje radi boljeg rješavanja prekograničnih prijevara.

Većina država članica podržala je zajedničku obradu podataka u okviru Eurofisc-a (TNA) i uvođenje mjera za borbu protiv prijevara koje uključuju carinske postupke 42 i 63. Usto, većina je država članica izrazila potporu za pristup podacima o registracijama vozila.

Ostali dionici poput poduzeća i građana podržavaju ulogu EU-a u pružanju potpore i osiguravanju administrativne suradnje među državama članicama. Neki od njih smatraju da postojeći instrumenti nisu prilagođeni novim poslovnim modelima i borbi protiv prekograničnih prijevara ili prijevara koje uključuju organizirani kriminal. Trebalo bi predvidjeti nove automatske razmjene informacija i veću suradnju poreznih tijela i tijela kaznenog progona. Dionici podržavaju veću ulogu Eurofisc-a. Izrazili su i pozitivno mišljenje o zajedničkim revizijama.

- **Prikupljanje i primjena stručnih znanja**

Osim savjetovanja sa svim dionicima i posebno s poreznim tijelima država članica, u pripremi trenutačnog prijedloga nije bilo potrebno savjetovanje s vanjskim stručnjacima.

- **Procjena učinka**

Pri sastavljanju trenutačnog prijedloga, u procjeni učinka razmotreno je pet glavnih opcija s podopcijama:

- zajednička obrada i analiza podataka u okviru Eurofisc-a;
- poboljšavanje operativnog okvira za koordinirane provjere među državama članicama;
- razvoj razmjene informacija i obavještajnih podataka među poreznim upravama država članica u Eurofisc-u i s tijelima kaznenog progona na razini EU-a;
- suzbijanje prijevara koje uključuju dvostruki sustav PDV-a koji se primjenjuje na automobile poboljšavanjem pristupa podacima o registracijama vozila;
- dijeljenje informacija o carinskim postupcima 42 i 63 među carinskim i poreznim tijelima.

Detaljnou analizom zaključeno je da uspješno rješavanje svih relevantnih pitanja zahtijeva primjenu nekoliko opcija.

Precizna procjena i kvantifikacija koristi od glavnih najpoželjnijih opcija nisu bile moguće zbog nedostatka relevantnih podataka. Međutim, sastavljen je sljedeći sažetak učinka na različite dionike:

- države članice: glavne opcije obuhvaćene ovom inicijativom mogle bi ubrzati i povećati učinkovitost borbe protiv prekograničnih prijevara u području PDV-a i stoga bi trebale povećati prihode od PDV-a. Zajednička obrada podataka u okviru Eurofisc-a ne bi uzrokovala dodatne troškove jer su ti troškovi već pokriveni programom Fiscalis²². Nova razmjena informacija među poreznim i carinskim tijelima te automatski pristup podacima o registracijama vozila mogli bi uzrokovati provedbene troškove i troškove održavanja, ali bi ti troškovi mogli biti ograničeni jer se mogu upotrijebiti postojeći sustavi.
- poduzeća, uključujući MSP-ove i mikropoduzeća: bolja usmjerenost na počinitelje prijevara mogla bi smanjiti troškove usklađivanja i administrativno opterećenje za poduzeća uključena u trgovinu unutar Unije s obzirom na to da bi se predviđenim opcijama bolje iskoristile i analizirale raspoložive informacije te tako smanjila potreba za istražnim radnjama i obvezama izvješćivanja za trgovce koji se pridržavaju pravila. Poduzeća bi mogla imati koristi i od ravnopravnijeg tržišnog natjecanja i boljeg funkcioniranja jedinstvenog tržišta.

Odbor za regulatorni nadzor 13. rujna 2017. razmotrio je procjenu učinka priloženu ovom prijedlogu. Odbor je dao pozitivno mišljenje uz nekoliko preporuka, posebno kad je riječ o potrebi boljeg opisivanja međudjelovanja ove inicijative i drugih elemenata akcijskog plana o PDV-u i potrebi jasnijeg obrazloženja opcija. Neke od preporuka uzete su u obzir. Mišljenje i preporuke Odbora navedene su u Radnom dokumentu službi za procjenu učinka.

- **Primjerenost propisa i pojednostavnjivanje**

Ova inicijativa nije obuhvaćena programom za prikladnost i učinkovitost propisa.

- **Temeljna prava**

Očekuje se da bi ovaj prijedlog doveo do novih razmjena i zajedničkih obrada postojećih informacija o PDV-u koje bi mogle uključivati osobne podatke. Međutim, prikupljanje podataka bilo bi strogo ciljano i ograničeno samo na subjekte za koje se sumnja da sudjeluju u prijevarama. Čuvanje podataka bilo bi ograničeno na vrijeme potrebno za analize i istrage koje provode nacionalna porezna tijela ovlaštena za ubiranje PDV-a. Podaci bi se upotrebljavali isključivo za utvrđivanje mogućih počinitelja prijevara u ranoj fazi i za zaustavljanje mreža prijevara čija je svrha zlouporaba sustava PDV-a počinjenjem prijevara u području PDV-a. Pristup tim podacima i njihova uporaba bili bi dopušteni isključivo ovlaštenim osobama.

Unatoč tome, te bi mjere u konačnici podlijegale članku 8. Povelje o temeljnim pravima, i nakon njihova uvođenja u Uredbu (EU) br. 904/2010, članku 55. stavku 5. te Uredbe koji se upućuje na Opću uredbu o zaštiti podataka²³.

²² Uredba (EU) br. 1286/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o donošenju akcijskog programa za poboljšanje rada poreznih sustava u Europskoj uniji za razdoblje 2014. – 2020. (Fiscalis 2020).

²³ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog neće negativno utjecati na proračun Unije.

5. OSTALI DIJELOVI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

U skladu s člankom 59. Uredbe (EU) br. 904/2010 provedba Uredbe preispituje se svakih pet godina. Usto, kako bi se ocijenila uspješnost administrativne suradnje u borbi protiv utaja poreza i izbjegavanja plaćanja poreza, u skladu s člankom 49. države članice Komisiji dostavljaju sve raspoložive informacije koje su relevantne za primjenu te Uredbe i, među ostalim, godišnje statističke podatke o uporabi instrumenata suradnje. U procjeni učinka uz ovaj prijedlog navedeni su pokazatelji za praćenje i evaluaciju (vidjeti poglavlje 8.1.).

• Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga

Glavni su ciljevi prijedloga:

- zajednička obrada i analiza svih relevantnih podataka u okviru Eurofisc-a;
- poboljšavanje operativnog okvira za koordinirane provjere među državama članicama;
- razvoj razmjene podataka među poreznim upravama država članica i tijelima kaznenog progona na razini EU-a;
- suzbijanje prijevara koje uključuju dvostruki sustav PDV-a koji se primjenjuje na automobile poboljšavanjem pristupa podacima o registracijama vozila;
- borba protiv prijevara s carinskim postupcima 42 i 63.

Komisija je 4. listopada 2017. predložila izmjene Uredbe (EU) br. 904/2010, a posebno njezinih članaka 17. i 31.²⁴, koje bi se od 1. siječnja 2019. primjenjivale na ovjerene porezne obveznike. Ovaj zakonodavni prijedlog stoga čini izmijenjeni prijedlog uključujući ove odredbe.

Mjere primjenjive od dana stupanja na snagu ove Uredbe

Razmjene informacija bez prethodnog zahtjeva

Izmjenom članka 13. nadležnim bi se tijelima omogućila razmjena informacija drugim sredstvima uz standardne obrasce, ako to smatraju potrebnim.

Zajedničke revizije

Često je nužno provesti istražne radnje radi suzbijanja prijevara u području PDV-a, a posebno ako porezni obveznik nema nastan u državi članici u kojoj postoji obveza plaćanja poreza. U poglavlju VII. predviđena je prisutnost službenika u službenim prostorijama i prostorima poreznih obveznika tijekom istražnih radnji u drugim državama članicama. Kako bi se osnažili kapaciteti poreznih uprava za provjere prekograničnih isporuka, u Uredbu bi se uključio novi instrument suradnje. Zajedničkim revizijama omogućilo bi se da se službenici iz dviju ili više poreznih uprava okupe u zajednički revizorski tim i aktivno sudjeluju u istražnim radnjama, ako to žele. Taj bi tim razmotrio prekogranične transakcije jednog ili više poreznih obveznika (pravnih i fizičkih osoba) koji provode prekogranične aktivnosti, uključujući

²⁴ COM(2017) 567, 4.10.2017.

prekogranične transakcije koje uključuju povezana poduzeća s nastanom u sudjelujućim državama.

Usto, kako bi se izbjeglo da porezni obveznici odabirom mjesta poslovnog nastana u Uniji narušavaju pravilnu naplatu PDV-a i izbjeglo udvostručivanje rada i administrativnog opterećenja za porezna tijela i poduzeća, ako barem dvije države članice smatraju da je potrebna istražna radnja u pogledu iznosa koje je prijavio porezni obveznik koji nema poslovni nastan na njihovu državnom području, ali je taj iznos na tom području oporeziv, država članica poslovnog nastana tog poreznog obveznika trebala bi provesti istražnu radnju, a države članice koje zahtijevaju istražnu radnju trebale bi aktivnim sudjelovanjem u toj reviziji pomagati državi članici poslovnog nastana. Ta bi mjera bila posebno relevantna u borbi protiv prijevара u internetskoj trgovini.

Mreža Eurofisc

Odredbama poglavlja X. uspostavljen je Eurofisc radi brze razmjene ciljanih informacija među državama članicama, u cilju borbe protiv velikih ili novih vrsta prijevара u području PDV-a. Komisija trenutačno razvija računalni program za TNA koji bi države članice na dobrovoljnoj osnovi od 2018. upotrebljavale za ubrzavanje zajedničke obrade i analize podataka u okviru Eurofisc-a.

Kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri iskoristio potencijal TNA-a u utvrđivanju mreža prijevара diljem EU-a, Uredbom (EU) br. 904/2010 pojasnile bi se odredbe o zajedničkoj obradi i analizi podataka u okviru Eurofisc-a. Sudjelovanje u takvoj obradi i analizama nastavilo bi se provoditi na dobrovoljnoj osnovi. No sve bi države članice trebale s pomoću TNA-a omogućiti službenicima Eurofisc-a pristup svojim podacima iz sustava VIES o transakcijama unutar Unije; na taj način računalni program može utvrditi sve potencijalne mreže prijevара, uključujući one koje uključuju trgovce s nastanom u državama članicama koje ne sudjeluju u tom sustavu.

Izmjenama bi se uvela i jasnija pravila o upravljanju i načinu rada Eurofisc-a. Njima bi se Eurofisc-u omogućilo koordiniranje zajedničkih istražnih radnji pokrenutih na temelju njegovih analiza rizika. Službenici Eurofisc-a često su prvi upozoreni o postojanju novih mreža prijevара i posjeduju veliko stručno znanje o teškim prijevarama u području PDV-a. Stoga su u najboljoj poziciji za koordinaciju odgovarajućih istražnih radnji.

Na taj bi se način brže i djelotvornije odgovorilo na rezultate TNA te bi se informacije iz takvih istražnih radnji mogle odmah obraditi primjenom TNA-a. U praksi bi se takva koordinacija provodila u području rada Eurofisc-a uz odgovarajuću stručnu procjenu jednog ili više službenika Eurofisc-a iz država članica uključenih u istražne radnje. Koordiniranje provjere među državama članicama trebale bi poboljšati njihove mogućnosti za brz odgovor na aktivnosti prijevара koje se stalno mijenjaju.

Prijedlogom se stvara i mogućnost da službenici Eurofisc-a prosljeđuju Europolu i Europskom uredu za borbu protiv prijevара (OLAF) informacije o trendovima prijevара u području PDV-a, rizicima i teškim slučajevima te da o takvim slučajevima obavješćuju Ured europskog javnog tužitelja (EPPO). Time bi se posebno obuhvatile najštetnije prijevare u području PDV-a poput prijevара MTIC i zlouporaba carinskog postupka 42 koje često uključuju kriminalne organizacije. Te organizacije iskorištavaju svoje međunarodne mreže za stvaranje naprednih prijevара MTIC u cilju izvlačenja sredstava iz nacionalnih proračuna. Kriju se iza „marioneta”, što umanjuje snagu administrativnih mjera.

Suradnja s tijelima kaznenog progona na razini EU-a omogućila bi unakrsne provjere informacija iz Eurofisc-a s kaznenim dosjeima, bazama podataka i drugim informacijama koje posjeduju OLAF i Europol te pomogla u utvrđivanju stvarnih počinitelja prijevара i njihovih

mreža. To se posebno odnosi na relevantne informacije koje OLAF dobiva u kontekstu svojih istraga carinskih prijevара koje su suštinski povezane s prijevarama u području PDV-a poput prijevare zlouporabom carinskog postupka 42. OLAF usto može olakšati i koordinirati istrage prijevара u području PDV-a primjenom svojeg interdisciplinarnog pristupa.

Većina država članica već je uvela takvu suradnju na nacionalnoj razini i uključuje Europol u svoju borbu protiv prijevара MTIC. No te su mjere suradnje često složene i dovode do rizika da se vrijednost tih informacija izgubi prije nego što postanu dostupne odgovarajućim tijelima. Izravnim povezivanjem Eurofisc-a, Europola, OLAF-a i EPPO-a u najtežim bi se slučajevima prijevара u području PDV-a skratilo to razdoblje do raspoloživosti podataka i u najvećoj mogućoj mjeri iskoristilo njihovu vrijednost u borbi protiv kriminalnih organizacija.

Tim bi se prijedlogom ukinula određena ograničenja prava službenika Eurofisc-a na uvid u podatke sustava VIES o isporukama unutar Unije ako je kupac registriran u drugoj državi članici (članak 21. stavak 2.). Trenutačno je pristup ograničen na službenike za vezu za Eurofisc koji bi trebali posjedovati osobnu korisničku identifikaciju za elektroničke sustave kojima se omogućuje pristup tim informacijama. Usto, pristup je dopušten samo u vezi s istragom sumnji na prijeveru i samo tijekom uobičajenog radnog vremena. Ovim bi se prijedlogom ukinulo potonje ograničenje jer je teško opravdati ograničavanje vremenskog okvira za borbu protiv teških prijevара u području PDV-a. Usto, predlaže se definiranje praktičnih pojedinosti o identifikaciji ovlaštenih službenika provedbenim aktom, kako bi se riješila zabrinutost nekih država članica.

Postupci povrata PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata

Prosljeđivanje zahtjeva za povrat PDV-a u drugim državama članicama i razmjena informacija o takvim zahtjevima obuhvaćeni su poglavljem XII. To bi se poglavlje izmijenilo u cilju bolje dosljednosti s ubiranjem duga PDV-a u državi članici poslovnog nastana i izbjegavanja primjene zahtjeva države članice poslovnog nastana za pomoć pri naplati na temelju kojeg se zapljenjuje iznos povrata PDV-a u državi članici povrata, kao i s tim zahtjevom povezanih administrativnih opterećenja i troškova.

U skladu s važećim pravilima za pomoć pri naplati tijela države članice poslovnog nastana mogu poslati zahtjev za naplatu ili mjere predostrožnosti državi članici povrata u odnosu na iznos povrata PDV-a koji treba zaplijeniti. U tu svrhu tijelo koje podnosi zahtjev mora sastaviti poseban zahtjev za pomoć pri naplati; tijela u državi članici kojoj je upućen zahtjev koja su nadležna za povrat PDV-a i ubiranje poreza moraju provesti posebnu koordinaciju kako bi postupila po tom zahtjevu; predmetni porezni obveznik koji želi osporiti zapljenu ili mjere predostrožnosti koje provode tijela koja primaju zahtjev mora to učiniti u državi članici kojoj je upućen zahtjev u skladu s člankom 14. stavkom 2. i člankom 17. Direktive 2010/24/EU.

Predmetni porezni obveznik može dati pristanak na izravni prijenos povrata PDV-a državi članici poslovnog nastana kako bi se taj iznos prebio s njegovim dugom PDV-a u toj državi članici, ili kako bi se taj iznos povrata mogao zadržati kao mjera predostrožnosti u slučaju osporavanja duga PDV-a u toj državi članici. U potonjem slučaju porezni obveznik može to zadržavanje osporiti pred nadležnim sudskim tijelima u svojoj državi članici poslovnog nastana u svakoj fazi postupka o osporavanom dugu PDV-a.

Trenutačnim bi se prijedlogom izbjegla potreba za zahtjevima za pomoć pri naplati ako bi porezni dužnik pristao na izravni prijenos. Na taj bi se način smanjilo i administrativno opterećenje za državu članicu koja podnosi zahtjev i izbjeglo sve administrativno opterećenje i troškovi za državu članicu koja je primila zahtjev.

Tijekom primjene mehanizama prijenosa i zadržavanja u cilju osiguravanja naplate osporavanog duga PDV-a u državi članici poslovnog nastana, ta država članica mora jasno poštovati prava poreznog obveznika. U tom je pogledu u prijedlogu predviđen sudski nadzor zadržavanja iznosa povrata PDV-a u državi članici poslovnog nastana. Ta je odredba osmišljena kako bi se pomoglo poreznim dužnicima koji žele osporiti tu mjeru jer više neće morati osporiti mjere predostrožnosti u drugoj državi članici.

Obavješćivanje OLAF-a i EPPO-a o teškim slučajevima prijevara u području PDV-a koje uključuju barem dvije države članice

Kako bi se bolje zaštitili financijski interesi Unije izmjenjuje se poglavlje XIII. kojim su obuhvaćeni odnosi s Komisijom. Države članice koje sudjeluju u radu EPPO-a trebale bi tom uredu dostavljati informacije o najtežim kaznenim djelima u području PDV-a kako je opisano u članku 2. stavku 2. Direktive (EU) 2017/1371. To su slučajevi koji uključuju aktivnosti u dvije ili više država članica i čija je ukupna šteta barem 10 milijuna EUR.

EPPO će biti neovisno i decentralizirano tijelo. Bit će odgovorno za istrage i kazneni progon djela na štetu proračuna EU-a poput prekograničnih prijevara čija je šteta veća od 10 milijuna EUR. Djelovat će kao jedinstveni ured za sve sudjelujuće države članice i kombinirati europske i nacionalne aktivnosti kaznenog progona na jedinstven, neometan i učinkovit način.

OLAF će i dalje biti odgovoran za administrativne istrage nepravilnosti koje se smatraju prijevarom i koje se ne smatraju prijevarom, a koje utječu na financijske interese EU-a. Njegove zadaće i nadležnosti u odnosu na prijere u području PDV-a stoga nadilaze slučajeve utvrđene kao najteže u članku 2. stavku 2. Direktive (EU) 2017/1371. Usto, budući da u EPPO-u ne sudjeluju sve države članice, OLAF će u pogledu država članica koje ne sudjeluju u EPPO-u nastaviti sa administrativnim istragama kao i dosad. Kad je riječ o sudjelujućim državama članicama, u područjima u nadležnosti EPPO-a, EPPO i OLAF će uspostaviti i održavati blisku suradnju usmjerenu na osiguravanje komplementarnosti svojih zadaća te izbjegavanje udvostručivanja mjera. U tom kontekstu OLAF može pružiti potporu istragama EPPO-a u slučajevima prijere u području PDV-a.

OLAF usto može olakšati i koordinirati istrage prijere u području PDV-a primjenom svojeg interdisciplinarnog pristupa, kao i pružati analize i obavještajne podatke. U tu bi svrhu države članice trebale OLAF-u dostavljati informacije o kaznenim djelima u vezi s PDV-om ako to smatraju potrebnim kako bi OLAF izvršio svoje zadaće.

Ažuriranje uvjeta za razmjenu informacija i primjenu provedbenih ovlasti Komisije

Potrebna je izmjena poglavlja XV., kojim su utvrđeni uvjeti za razmjenu informacija, radi dosljednosti s novom pravnom osnovom za zaštitu osobnih podataka: Uredbom (EU) 2016/679.

Poglavlje XVI. s općim i zaključnim odredbama nužno je ažurirati s novom pravnom osnovom za način na koji države članice provjeravaju primjenu provedbenih ovlasti Komisije: Uredbom (EU) 182/2011.

Odredbe primjenjive od 1. siječnja 2020.

Dijeljenje podataka o carinskim postupcima 42 i 63 i podataka o registracijama vozila s poreznim tijelima

Poglavljem V. obuhvaćene su pohrana i razmjena informacija o poreznim obveznicima i transakcijama. Izmjenom tog poglavlja omogućila bi se razmjena podataka o carinskom uvozu s izuzećem PDV-a i o registracijama vozila.

Prvi novi skup podataka razmjenjivao bi se radi suzbijanja zlouporabe sustava PDV-a za uvoz robe bez plaćanja PDV-a (carinski postupci 42 i 63) u okviru kojeg bi se roba trebala dostaviti u drugoj državi članici, ali je zapravo preusmjerena na crno tržište. Jedan je od nedostataka tih postupaka taj što provjera cijelog procesa može potrajati, unatoč riziku od mogućeg brzog nastanka prijevare. Prije provjere tih transakcija porezna tijela u državi članici uvoza i državi članici odredišta moraju čekati dostavljanje rekapitulacijskog izvješća uvoznika, što često izostane.

Na temelju ovog prijedloga država članica uvoza s carinskim tijelima države članice odredišta dijelila bi relevantne informacije u pogledu carinskih postupaka 42 i 63 podnesene elektroničkim putem zajedno s carinskom deklaracijom (primjerice PDV brojevi, vrijednost uvezene robe, vrsta proizvoda itd.). Stoga bi porezna tijela u obje države mogla unakrsno provjeriti te informacije s informacijama koje uvoznik navede u rekapitulacijskom izvješću i prijavi PDV-a te primatelj u svojoj prijavi za povrat PDV-a. Usto, ako bi država članica uvidjela da je uvoznik zloupotrijebio PDV broj kupca koji je valjan, o tome bi odmah mogla obavijestiti državu članicu uvoza kako bi ta država mogla provjeriti uvoznika. Unakrsnom provjerom carinskih informacija s rekapitulacijskim izvješćima za PDV porezna bi tijela također mogla utvrditi slučajeve deklariranja umanjene vrijednosti robe u trenutku uvoza, osmišljenog za izbjegavanje plaćanja carina. Kad je riječ o isporukama unutar Unije pristup podacima mogao bi se odobriti službenicima Eurofisc-a.

Izmjenama članka 21. usto bi se pojasnilo da bi carinskim tijelima odgovornima za provjeru uvjeta izuzeća od PDV-a u okviru carinskih postupaka 42 i 63 trebalo odobriti automatski pristup podacima sustava razmjene informacija o PDV-u (VIIES) kako bi mogla provjeriti valjanost PDV identifikacijskih brojeva. To je jedan od uvjeta odobravanja izuzeća od PDV-a u trenutku uvoza pa bi automatska provjera na granici u trenutku uvoza bila značajno sredstvo odvratanja od te vrste prijevara.

Drugi novi skup podataka koji bi se razmjenjivao upotrebljavali bi službenici Eurofisc-a za suzbijanje prekograničnih prijevara koje uključuju prodaju rabljenih automobila. Konkretno, to bi im omogućilo brzo utvrđivanje počinitelja prijevara i mjesta počinjenja. Taj bi se pristup u praksi omogućio primjenom platforme EUCARIS²⁵ s pomoću koje se već obavljaju automatske razmjene informacija o registracijama vozila.

Odredbe primjenjive od 1. srpnja 2021.

Ako porezni obveznici s nastanom u jednoj državi članici isporučuju robu ili usluge kupcima s nastanom na državnom području druge države članice, tada sve više podliježu obvezama u toj drugoj državi članici. Do toga često dolazi zbog tehnološkog razvoja. Kako bi se olakšala pravilna primjena PDV-a na takve prekogranične transakcije, mehanizam iz članka 32. na temelju kojeg se informacije stavljaju na raspolaganje poreznim obveznicima trebalo bi proširiti na druge informacije, konkretno na stope oporezivanja i mjere usmjerene na mala poduzeća.

²⁵ EUCARIS je pokrenut 1994. kako bi se razmjenom informacija o registracijama vozila i vozačkim dozvolama omogućila suradnja nacionalnih tijela za registraciju u borbi protiv međunarodnog kriminala koji uključuje vozila te dobivanja vozačkih dozvola u državi u kojoj osoba nema uobičajeno boravište („turizam vozačkih dozvola”. Trenutačno sve države članice EU-a upotrebljavaju sustav koji je razvijen i kojim se upravlja na temelju suradnje EUCARIS.

Izmijenjeni prijedlog

UREDBE VIJEĆA**o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) ~~Komisija je u svojem akcijskom planu o PDV-u³ najavila namjeru predstavljanja prijedloga kojim se utvrđuju načela za konačni sustav PDV-a u odnosu na prekograničnu trgovinu među poduzećima između država članica. Vijeće je u svojim zaključcima od 8. studenoga 2016.⁴ pozvalo Komisiju da u međuvremenu predloži određena poboljšanja pravila Unije o PDV-u za prekogranične transakcije.~~
- (2) ~~Status ovjerenog poreznog obveznika jedan je od ključnih sastavnica tog novog konačnog sustava PDV-a za trgovinu unutar Unije, koja će se usto upotrebljavati i za određene mjere pojednostavnjenja u okviru važećeg sustava PDV-a. Konceptom ovjerenog poreznog obveznika trebalo bi se omogućiti dokazivanje da se pojedinačni porezni obveznik može smatrati pouzdanim poreznim obveznikom unutar Unije.~~
- (3) ~~Određena pravila utvrđena Direktivom 2006/112/EZ⁵ za transakcije koje se smatraju podložnima prijevarama primjenjuju se samo ako su u transakcije uključeni ovjereni porezni obveznici. Stoga je ključno da se status ovjerenog poreznog obveznika za porezne obveznike može provjeriti elektroničkim putem kako bi se jamčilo da se ta pravila mogu primijeniti.~~
4. ~~U prvom koraku ka konačnom sustavu PDV-a, kako je predloženo u akcijskom planu za PDV, za isporuke robe unutar Unije trebao bi se primjenjivati postupak prijenosa~~

¹ SL C [...], [...], str. [...].

² SL C [...], [...], str. [...].

³ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o akcijskom planu o PDV-u, Put k jedinstvenom europskom području PDV-a vrijeme je za donošenje odluka (COM(2016) 148 final od 7.4.2016.).

⁴ Zaključci Vijeća od 8. studenoga 2016. o Poboljšanju trenutačnih pravila EU-a o PDV-u za prekogranične transakcije (br. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 od 9. studenoga 2016.).

⁵ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

porezne obveze ako osoba koja stječe robu ima status ovjerenog poreznog obveznika. Stoga je ključno da porezni obveznik koji obavlja isporuke robe unutar Unije zna je li njegovu kupecu odobren status ovjerenog poreznog obveznika. Imajući u vidu praktičnu sličnost važećeg izuzeća za isporuke robe unutar Zajednice i kako bi se izbjegli nepotrebni troškovi ili opterećenje, trebalo bi iskoristiti postojeći sustav razmjene informacija o PDV-u (VIIES), u koji bi trebalo integrirati informacije o statusu ovjerenog poreznog obveznika.

- (5) Kako bi pružale informacije o statusu ovjerenog poreznog obveznika za porezne obveznike u državama članicama, države članice trebale bi u elektronički sustav bilježiti i pohranjivati ažurirane statuse ovjerenog poreznog obveznika za porezne obveznike. Stoga bi porezna tijela države članice trebala poreznim tijelima drugih država članica odobriti automatski pristup tim informacijama i trebala bi na zahtjev osoba iz članka 31. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010⁶ elektroničkim putem potvrditi status ovjerenog poreznog obveznika bilo kojeg poreznog obveznika ako je taj status relevantan za potrebe transakcija iz tog članka.
- (6) Imajući u vidu da odredbe ove Uredbe proizlaze iz izmjena uvedenih Direktivom Vijeća [...] 15 /EU⁷, ova bi se Uredba trebala primjenjivati od datuma primjene tih izmjena.

- 1. Važeći se sustav za oporezivanje trgovine među državama članicama temelji na prijelaznim odredbama uvedenima 1993. koje su postale zastarjele i podložne prijevarama u kontekstu vrlo složenog sustava poreza na dodanu vrijednost (PDV). Komisija je uputila prijedlog³ kojim se utvrđuju načela konačnog sustava PDV-a za prekograničnu trgovinu između poduzeća među državama članica, a koji će se temeljiti na oporezivanju prekograničnih isporuka u državi članici odredišta. Budući da bi do potpunog uspostavljanja konačnog sustava PDV-a za trgovinu unutar Unije moglo proći nekoliko godina, potrebne su kratkoročne mjere za djelotvorniju i pravodobniju borbu protiv prekograničnih prijevara u području PDV-a. Poboljšavanje i pojednostavnjivanje instrumenata administrativne suradnje, posebno Eurofisc-a, važno je i za borbu protiv prijevara u području PDV-a općenito te za jačanje povjerenja među poreznim tijelima do uvođenja konačnog sustava PDV-a.**
- (2) Često je nužno provesti istražne radnje radi suzbijanja prijevara u području PDV-a, a posebno ako porezni obveznik nema nastan u državi članici u kojoj postoji obveza plaćanja poreza. Kako bi se osigurala pravilna naplata PDV-a i izbjeglo udvostručivanje rada i administrativnog opterećenja za porezna tijela i poduzeća, ako barem dvije države članice smatraju da je potrebna istražna radnja u pogledu iznosa koje je prijavio porezni obveznik koji nema poslovni nastan na njihovu državnom području, ali je taj iznos na tom području oporeziv, država članica poslovnog nastana tog poreznog obveznika trebala bi provesti istražnu radnju, a države članice koje zahtijevaju istražnu radnju trebale bi aktivnim sudjelovanjem u tom postupku pomagati državi članici poslovnog nastana.**

⁶ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

⁷ Direktiva Vijeća [...] /EU od [...] o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost i uvođenja konačnog sustava za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L [...]).

³ COM(2017) 569 final od 4. listopada 2017.

- (3) Prosljeđivanje informacija nadležnim tijelima druge države članice bez prethodnog zahtjeva, u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010⁴, trebalo bi biti što jednostavnije i djelotvornije. Stoga je, ako to smatraju potrebnim, nužno nadležnim tijelima omogućiti prosljeđivanje informacija drugim sredstvima, a ne samo putem standardnih obrazaca.**
- (4) Koncept ovjerenog poreznog obveznika jedna je od ključnih sastavnica prijedloga konačnog sustava PDV-a koja će se usto upotrebljavati i za određene mjere pojednostavnjenja u okviru važećeg sustava PDV-a. Konceptom ovjerenog poreznog obveznika trebalo bi se omogućiti dokazivanje da se pojedinačni porezni obveznik može smatrati pouzdanim poreznim obveznikom unutar Unije.**
- (5) Određena pravila utvrđena Direktivom 2006/112/EZ⁵ za transakcije koje se smatraju podložnima prijevarama primjenjivat će se samo ako su u transakcije uključeni ovjereni porezni obveznici. Stoga je ključno da se status ovjerenog poreznog obveznika može provjeriti elektroničkim putem kako bi se jamčilo da se ta pravila mogu primijeniti.**
- (6) U prvoj fazi prema konačnom sustavu PDV-a, kako je predloženo u Komunikaciji Komisije o akcijskom planu o PDV-u, Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka⁶, mehanizam prijenosa porezne obveze primjenjivao bi se na isporuke robe unutar Unije ako je osoba koja stječe robu ovjereni porezni obveznik. Stoga je ključno da porezni obveznici koji isporučuju robu unutar Unije znaju je li njihovim kupcima odobren status ovjerenog poreznog obveznika. Imajući u vidu praktičnu sličnost važećeg izuzeća za isporuke robe unutar Zajednice i kako bi se izbjegli nepotrebni troškovi ili opterećenje, informacije o statusu ovjerenog poreznog obveznika trebalo bi pružati upotrebom sustava razmjene informacija o PDV-u (VIES).**
- (7) Kako bi pružale informacije o statusu ovjerenog poreznog obveznika za porezne obveznike u državama članicama, države članice trebale bi u elektronički sustav bilježiti i pohranjivati ažurirane statuse poreznih obveznika kojima je nadležno tijelo te države članice odobrilo status ovjerenog poreznog obveznika. Porezna tijela države članice zatim bi trebala odobriti automatski pristup tim informacijama poreznim tijelima ostalih država članica. Usto, trebala bi moći na zahtjev određenih osoba iz Uredbe (EU) br. 904/2010 elektroničkim putem provjeriti status ovjerenog poreznog obveznika za svakog poreznog obveznika ako je taj status relevantan za te transakcije.**
- (8) Izuzeće od PDV-a za uvoz robe predviđeno u članku 143. stavku 2. Direktive 2006/112/EZ („carinski postupak 42”) često se zlorabljuje pa se roba preusmjerava na crno tržište bez plaćanja PDV-a. Stoga je ključno omogućiti carinskim službenicima pristup registru PDV poreznih brojeva radi provjere ispunjenosti uvjeta za odobravanje izuzeća. Nadalje, informacije koje carinska tijela prikupljaju u okviru tog postupka trebalo bi staviti na raspolaganje**

4. Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevara u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

5. Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

6. COM(2016) 148 final od 7. travnja 2016.

nadležnim tijelima države članice u kojoj se zatim mora obaviti stjecanje unutar Zajednice.

- (9) Službenici za vezu za Eurofisc trebali bi imati automatiziran pristup podacima o registracijama vozila radi suzbijanja prijevvara na temelju dvostrukog sustava PDV-a koji se primjenjuje na automobile. To bi im omogućilo brzo utvrđivanje počinitelja prijevare i mjesta počinjenja. Takav bi pristup trebalo omogućiti upotrebom računalne aplikacije Europskog informacijskog sustava za prometne i vozačke dozvole (EUCARIS), čija je upotreba obavezna za države članice u skladu s odlukama Vijeća 2008/615/PUP⁷ i 2008/616/PUP⁸, u pogledu podataka o registracijama vozila.
- (10) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu odredaba o automatskom pristupu informacijama koje prikupljaju carinska tijela i podacima o registracijama vozila, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁹.
- (11) Uredbom (EU) br. 904/2010 predviđena je prisutnost službenika u službenim prostorijama i tijekom istražnih radnji u drugim državama članicama radi osiguravanja djelotvornog i učinkovitog praćenja PDV-a na prekogranične transakcije. Kako bi se osnažili kapaciteti poreznih tijela za provjere prekograničnih isporuka, trebalo bi provoditi zajedničke revizije u okviru kojih bi se službenici iz dviju ili više država članica okupili u zajednički revizorski tim koji bi proveo zajedničke istražne radnje.
- (12) Ako porezni obveznici s nastanom u jednoj državi članici isporučuju robu ili usluge kupcima s nastanom u drugoj državi članici, tada sve više podliježu obvezama u toj drugoj državi članici. Do toga često dolazi zbog tehnološkog razvoja. Kako bi se olakšala pravilna primjena PDV-a na takve prekogranične transakcije, mehanizam kojim se informacije stavljaju na raspolaganje poreznim obveznicima trebalo bi proširiti na druge informacije, konkretno na stope oporezivanja i mjere za mala poduzeća.
- (13) Potrebno je pojasniti i osnažiti upravljanje, zadaće i funkcioniranje Eurofisc-a radi suzbijanja najtežih sustavnih prekograničnih prijevvara. Službenici za vezu za Eurofisc trebali bi moći brzo pristupati svim potrebnim informacijama, razmjenjivati ih, obrađivati i analizirati te koordinirati eventualne daljnje mjere. Usto je potrebno osnažiti suradnju s drugim tijelima uključenima u borbu protiv prijevvara u području PDV-a na razini Unije, a posebno razmjenom ciljanih informacija s Europolom i Europskim uredom za borbu protiv prijevvara. Stoga bi službenici za vezu za Eurofisc trebali moći spontano ili na zahtjev dijeliti informacije i obavještajne podatke s Europolom i Europskim uredom za borbu protiv prijevvara. To bi službenicima za vezu za Eurofisc omogućilo primanje informacija i obavještajnih podataka od Europa i Europskog ureda za borbu

⁷ Odluka Vijeća 2008/615/PUP od 23. lipnja 2008. o produbljanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala (SL L 210, 6.8.2008., str. 1.).

⁸ Odluka Vijeća 2008/616/PUP od 23. lipnja 2008. o provedbi Odluke 2008/615/PUP (SL L 210, 6.8.2008., str. 12.).

⁹ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

protiv prijevvara kako bi mogli utvrditi stvarne počinitelje prijevvara u području PDV-a.

- (14) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu odredaba o Eurofisc-u, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.
- (15) Organiziranjem prosljeđivanja zahtjeva za povrat PDV-a u skladu s člankom 5. Direktive Vijeća 2008/9/EZ¹⁰ pruža se prilika za smanjivanje opterećenja nadležnih tijela pri ubiranju duga PDV-a u državi članici poslovnog nastana.
- (16) Kako bi se financijski interesi Unije zaštitili od teških prekograničnih prijevvara u području PDV-a, države članice koje sudjeluju u Uredu europskog javnog tužitelja trebale bi tom uredu, uključujući posredovanjem službenika za vezu za Eurofisc, dostavljati informacije o najtežim kaznenim djelima u području PDV-a kako je opisano u članku 2. stavku 2. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹.
- (17) Usto, države članice trebale bi Europskom uredu za borbu protiv prijevvara dostavljati informacije o kaznenim djelima protiv zajedničkog sustava PDV-a, ako to smatraju potrebnim. To bi Europskom uredu za borbu protiv prijevvara omogućilo ispunjavanje njegove zadaće provedbe istražnih radnji u pogledu prijevvara, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti koje štete financijskim interesima Unije te pružanja pomoći državama članicama u koordiniranju mjera zaštite financijskih interesa Unije od prijevvara.
- (18) Komisija smije imati pristup informacijama koje su dostavljene ili prikupljene na temelju Uredbe (EU) br. 904/2010 samo u mjeri u kojoj je to nužno za nadzor, održavanje i razvoj elektroničkih sustava kojima upravlja Komisija i koje države članice upotrebljavaju za potrebe ove Uredbe.
- (19) Za potrebe ove Uredbe primjereno je razmotriti ograničenja pojedinih prava i obveza utvrđenih Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹² kako bi se zaštitili interesi navedeni u članku 23. stavku 1. točki (e) te Uredbe. Takva su ograničenja potrebna i proporcionalna imajući u vidu mogući gubitak prihoda za države članice i presudnu važnost ostvarivanja raspoloživosti informacija za djelotvornu borbu protiv prijevvara.
- (20) Direktivom 2006/112/EZ utvrdit će se pravila za transakcije koja će se primjenjivati samo ako su u transakcije uključeni ovjereni porezni obveznici te nova pravila o stopama oporezivanja i pravila za mala poduzeća. Stoga je nužno odgoditi primjenu mjera ove Uredbe koje se odnose na status ovjerenog poreznog obveznika i na informacije koje se stavljaju na raspolaganje poreznim obveznicima o stopama oporezivanja i posebnim pravilima za mala poduzeća, do stupanja na snagu tih pravila. Budući da je za primjenu pravila o automatskom pristupu informacijama koje prikupljaju carinska tijela i podacima o

¹⁰ Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici (SL L 44, 20.2.2008., str. 23.).

¹¹ Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevvara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017., str. 29.).

¹² Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

registracijama vozila potreban razvoj novih tehnoloških rješenja, potrebno je odgoditi njihovu primjenu kako bi se državama članicama i Komisiji omogućila provedba tih rješenja.

(21) Budući da ciljeve ove Uredbe, to jest poboljšavanje instrumenata suradnje među državama članicama i suzbijanje prekograničnih prijevara u području PDV-a, nije moguće ostvariti na razini država članica, nego se oni mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(22) 7. Uredbu (EU) br. 904/2010 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti, DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) br. 904/2010

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

(1) članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. briše se.

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Zahtjev naveden u stavku 1. može sadržavati obrazložen zahtjev za posebnu istražnu radnju. Tijelo koje prima zahtjev provodi istražnu radnju u koordinaciji s tijelom koje podnosi zahtjev. Mogu se upotrijebiti alati i postupci iz članaka od 28. do 30. ove Uredbe. Ako tijelo koje prima zahtjev smatra da istražna radnja nije potrebna, ono odmah obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima takvog stajališta.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, provedba istražne radnje u vezi s iznosima koje je prijavio porezni obveznik s poslovnim nastanom u državi članici tijela koje prima zahtjev te koji su oporezivi u državi članici tijela koje podnosi zahtjev, može biti odbijeno samo na temelju sljedećeg:

(a) razloga predviđenih u članku 54. stavku 1. koje ocjenjuje tijelo koje prima zahtjev u skladu s izjavom o najboljim praksama u pogledu međudjelovanja ovog stavka i članka 54. stavka 1., a koje treba donijeti u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.;

(b) razloga predviđenih u članku 54. stavcima 2., 3. i 4.;

(c) na temelju činjenice da je tijelo koje prima zahtjev već dostavilo tijelu koje podnosi zahtjev informacije o istom poreznom obvezniku dobivene tijekom istražne radnje provedene prije manje od dvije godine.

Ako tijelo koje prima zahtjev odbija istražnu radnju navedenu u drugom podstavku zbog razloga određenih u točkama (a) ili (b), ono neovisno o tome dostavlja tijelu koje podnosi zahtjev datume i vrijednosti svih relevantnih isporuka koje je obavio porezni obveznik tijekom prethodne dvije godine u državi članici tijela koje podnosi zahtjev.

Tijelo koje prima zahtjev ne smije odbiti provesti tu istražnu radnju ako nadležna tijela iz barem dvije države članice smatraju da je istražna

radnja potrebna. Države članice osiguravaju uspostavljanje aranžmana između tih tijela koja podnose zahtjev i tijela koje prima zahtjev u skladu s kojima službenici koje je ovlastilo tijelo koje podnosi zahtjev sudjeluju u istražnim radnjama koje se provode na državnom području države članice koja prima zahtjev u cilju prikupljanja informacija iz drugog podstavka. Takve istražne radnje zajednički obavljaju službenici tijela koja podnose zahtjev i tijela koje prima zahtjev. Službenici tijela koja podnose zahtjev imaju ovlasti inspekcije istovjetne ovlastima prenesenima na službenike tijela koje prima zahtjev. Službenici tijela koja podnose zahtjev imaju pristup istim prostorima i dokumentima kao i službenici tijela koje prima zahtjev, no isključivo u svrhu provođenja istražne radnje.”;

(2) u članku 13. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Informacije se prosljeđuju na standardnim obrascima ili drugim sredstvima koje pojedinačna nadležna tijela smatraju prikladnima. Komisija provedbenim aktima utvrđuje standardne obrasce. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;

4. ~~članak 17. zamjenjuje se sljedećim:~~

~~„Članak 17.~~

~~1.— Svaka država članica pohranjuje u elektroničkom sustavu sljedeće informacije:~~

~~(a) informacije koje prikuplja u skladu s poglavljem 6. glave XI. Direktive 2006/112/EZ;~~

~~(b) podatke o identitetu, djelatnosti, pravnom obliku i adresi osoba kojima je izdala PDV identifikacijski broj, prikupljene u skladu s člankom 213. Direktive 2006/112/EZ, kao i datum kada je taj broj izdan;~~

~~(c) podatke o identifikacijskim brojevima za PDV koje je izdala, ali su postali nevažeći, i datume kada su ti brojevi postali nevažeći;~~

~~(d) informacije koje prikupi u skladu s člancima 360., 361., 364. i 365. Direktive 2006/112/EZ te, od 1. siječnja 2015., informacije koje prikupi u skladu s člancima 369.e, 369.f i 369.g navedene Direktive;~~

~~(e) informacije o statusu ovjerenog poreznog obveznika u skladu s člankom 13.a Direktive 2006/112/EZ, kao i datum kada je taj status odobren, odbijen ili oduzet.~~

~~2.— Tehničke pojedinosti o automatskoj provjeri informacija navedenih u stavku 1. točkama (b), (c), (d) i (e) donose se u skladu s postupkom predviđenim u članku 58. stavku 2.”;~~

(3) članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) informacije o statusu ovjerenog poreznog obveznika u skladu s člankom 13.a Direktive 2006/112/EZ, kao i datum kada je taj status odobren, odbijen ili oduzet.”;

(b) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka (f):

„(f) informacije koje prikuplja u skladu s člankom 143. stavkom 2. točkama (a) i (b) Direktive 2006/112/EZ, kao i zemlju podrijetla, zemlju odredišta, tarifnu oznaku, valutu, ukupni iznos, valutni tečaj, cijenu pojedinačnih stavki i neto težinu.”;

- (c) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
„2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje tehničke pojedinosti automatske provjere informacija navedenih u stavku 1. točkama od (b) do (e) ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;
- (d) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
„2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje tehničke pojedinosti automatske provjere informacija navedenih u stavku 1. točkama od (b) do (f) ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;
- (e) dodaje se sljedeći stavak 3.:
„3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje točne kategorije informacija iz stavka 1. točke (f) ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;
- (4) članak 21. mijenja se kako slijedi:
- (a) umeće se sljedeći stavak 1.a:
„1.a Svaka država članica svojim službenicima koji provjeravaju zahtjeve iz članka 143. stavka 2. Direktive 2006/112/EZ odobrava pristup informacijama iz članka 17. stavka 1. točaka (b) i (c) ove Uredbe za koje su druge države članice odobrile automatski pristup.”;
- (b) u stavku 2. točka (e) mijenja se kako slijedi:
- i. podtočke i. i ii. zamjenjuju se sljedećim:
- „i. pristup je povezan s istragom u kojoj se sumnja na prijevaru ili s istragom radi otkrivanja ili utvrđivanja počinitelja prijevare;
- ii. pristup se omogućuje posredovanjem službenika za vezu za Eurofisc, kako je navedeno u članku 36. stavku 1., koji posjeduje osobnu korisničku identifikaciju za elektroničke sustave kojima se omogućuje pristup tim informacijama.”;
- ii. podtočka iii. briše se;
- (c) umeće se sljedeći stavak 2.a:
„2.a Uzimajući u obzir informacije navedene u članku 17. stavku 1. točki (f), barem sljedeći podaci moraju biti dostupni:
- (a) PDV identifikacijski brojevi koje izdaje država članica koja prima informacije;
- (b) PDV identifikacijski brojevi uvoznika ili njegova poreznog zastupnika koji isporučuje robu osobama koje posjeduju PDV identifikacijski broj iz točke (a)
- (c) zemlja podrijetla, zemlja odredišta, tarifna oznaka, valuta, ukupni iznos, valutni tečaj, cijene pojedinačnih stavki i neto težina uvezene robe, nakon čega slijedi isporuka robe unutar Zajednice koju svaka osoba iz točke (b) obavlja za svaku osobu koja posjeduje PDV identifikacijski broj iz točke (a);

(d) zemlja podrijetla, zemlja odredišta, tarifna oznaka, valuta, ukupni iznos, valutni tečaj, cijene pojedinačnih stavki i neto težina uvezene robe, nakon čega slijedi isporuka robe unutar Zajednice koju svaka osoba iz točke (b) obavlja za svaku osobu koja posjeduje PDV identifikacijski broj koji je izdala druga država članica uz sljedeće uvjete:

i. pristup je povezan s istragom u kojoj se sumnja na prijevaru ili s istragom radi otkrivanja ili utvrđivanja počinitelja prijevare;

ii. pristup se omogućuje posredovanjem službenika za vezu za Eurofisc, kako je navedeno u članku 36. stavku 1., koji posjeduje osobnu korisničku identifikaciju za elektroničke sustave kojima se omogućuje pristup tim informacijama.

Vrijednosti navedene u točkama (c) i (d) izražavaju se u valuti države članice koja dostavlja informacije i odnose se na svaki pojedinačni podneseni administrativni dokument.”;

(d) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje praktične aranžmane u pogledu uvjeta iz stavka 2. točke (e) ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;

(e) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje praktične aranžmane u pogledu uvjeta iz stavka 2. točke (e) i stavka 2.a točke (d) ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;

(5) umeće se sljedeći članak 21.a:

„Članak 21.a

1. Svaka država članica dodjeljuje nadležnom tijelu bilo koje države članice automatski pristup sljedećim informacijama o nacionalnim registracijama vozila:

(a) podacima koji se odnose na vozila;

(b) podacima o vlasnicima i korisnicima vozila u čije je ime vozilo registrirano, kako je propisano pravom države članice registracije.

2. Pristup informacijama iz stavka 1. odobrava se uz sljedeće uvjete:

i. pristup je povezan s istragom u kojoj se sumnja na prijevaru ili s istragom radi otkrivanja ili utvrđivanja počinitelja prijevare;

ii. pristup se omogućuje posredovanjem službenika za vezu za Eurofisc, kako je navedeno u članku 36. stavku 1., koji posjeduje osobnu korisničku identifikaciju za elektroničke sustave kojima se omogućuje pristup tim informacijama.

3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje točne kategorije informacija i tehničke pojedinosti automatske provjere informacija navedenih u stavku 1. ovog članka i praktične aranžmane u pogledu uvjeta iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;

(6) u članku 24. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice odgovorne su za sav nužan razvoj svojih sustava u cilju omogućivanja razmjene informacija primjenom mreže CCN/CSI ili bilo koje druge slične mreže koja se upotrebljava u tu svrhu.”;

(7) **naslov POGLAVLJA VII. zamjenjuje se sljedećim:**

„PRISUTNOST U SLUŽBENIM PROSTORIJAMA I TIJEKOM ISTRAŽNIH RADNJI I ZAJEDNIČKIH REVIZIJA”;

(8) **članak 28. mijenja se kako slijedi:**

(a) **umeće se sljedeći stavak 2.a:**

„2.a Na temelju sporazuma tijela koje podnosi zahtjev i tijela koje prima zahtjev i u skladu s aranžmanima koje utvrđuje tijelo koje prima zahtjev, službenici koje je ovlastilo tijelo koje podnosi zahtjev mogu, u cilju prikupljanja i razmjene informacija navedenih u članku 1., sudjelovati u istražnim radnjama koje se provode na državnom području države članice koja prima zahtjev. Takve istražne radnje zajednički obavljaju službenici tijela koje podnosi zahtjev i tijela koje prima zahtjev. Službenici tijela koje podnosi zahtjev imaju ovlasti inspekcije istovjetne ovlastima prenesenima na službenike tijela koje prima zahtjev. Službenici tijela koje podnosi zahtjev imaju pristup istim prostorima i dokumentima kao i službenici tijela koje prima zahtjev, no isključivo u svrhu provođenja istražne radnje. Na temelju sporazuma tijela koje podnosi zahtjev i tijela koje prima zahtjev i u skladu s aranžmanima koje utvrđuje tijelo koje prima zahtjev, službenici obaju tijela mogu sastaviti zajedničko izvješće o reviziji.”;

(b) **stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:**

„3. Službenici tijela koje podnosi zahtjev koji su prisutni u drugoj državi članici u skladu sa stavicama 1., 2. i 2.a moraju u svakom trenutku moći predočiti ovlaštenje u pisanom obliku u kojem su navedeni njihov identitet i službena dužnost.”;

(9) ~~2.~~ **članak 31. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:**

„1. Nadležna tijela svake države članice osiguravaju da osobe uključene u isporuku robe ili usluga unutar Zajednice i porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge odašiljanja i elektronički isporučene usluge, posebno one navedene u Prilogu II. Direktivi 2006/112/EZ, smiju u svrhu takvih transakcija dobiti potvrdu elektroničkim putem o valjanosti PDV identifikacijskog broja konkretne osobe kao i pripadajuće ime i adresu. Usto, nadležna tijela svake države članice osiguravaju da je elektroničkim putem moguće provjeriti je li bilo koja konkretna osoba ovjereni porezni obveznik u skladu s člankom 13.a Direktive 2006/112/EZ ako je takav porezni status relevantan u smislu tog članka. Te informacije odgovaraju podacima navedenima u članku 17. ove Uredbe.”;

(10) **U članku 32. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:**

„1. Komisija na temelju informacija koje su dostavile države članice objavljuje na svojoj internetskoj stranici detalje o odredbama koje je odobrila svaka država članica i kojima se prenose poglavlje 2. glave VIII., članak 167.a, poglavlje 3. glave XI. i poglavlje 1. glave XII. Direktive 2006/112/EZ.”;

(11) članak 33. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kako bi se potaknula i olakšala multilateralna suradnja u borbi protiv prijevара u području PDV-a, ovim se poglavljem utvrđuje mreža za brzu razmjenu, obradu i analizu ciljanih informacija među državama članicama i za koordinaciju eventualnih daljnjih mjera („Eurofisc”).“;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) provode i koordiniraju brzu multilateralnu razmjenu ciljanih informacija te njihovu zajedničku obradu i analizu u područjima u kojima djeluje Eurofisc („područja rada Eurofisc-a”);

(c) koordiniraju rad službenika za vezu za Eurofisc iz sudjelujućih država članica, kako je navedeno u članku 36. stavku 1., u njihovu postupanju na temelju primljenih upozorenja i obavještajnih podataka;“;

ii. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) koordinira istražne radnje sudjelujućih država članica u pogledu osumnjičenika ili počinitelja prijevара koje su utvrdili službenici za vezu za Eurofisc, kako je utvrđeno u članku 36. stavku 1.“;

(12) u članku 34. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice koje su odabrale sudjelovati u području rada Eurofisc-a aktivno sudjeluju u multilateralnoj razmjeni i zajedničkoj obradi i analizi ciljanih informacija među sudjelujućim državama članicama, kao i u koordiniranju eventualnih daljnjih mjera.“;

(13) članak 35. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 35.

Komisija osigurava tehničku i logističku potporu za Eurofisc. Komisija nema pristup informacijama navedenima u članku 1. koje se razmjenjuju putem Eurofisc-a, osim u okolnostima predviđenima u članku 55. stavku 2.“;

(14) članak 36. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Službenici za vezu država članica na ograničeni rok imenuju predsjedatelja Eurofisc-a među sudjelujućim službenicima za vezu za Eurofisc.

Službenici za vezu država članica:

(a) dogovaraju uspostavljanje i ukidanje područja rada Eurofisc-a;

(b) razmatraju sva pitanja koja se odnose na operativno funkcioniranje Eurofisc-a;

(c) na godišnjoj razini procjenjuju djelotvornost i učinkovitost aktivnosti Eurofisc-a;

(d) odobravaju godišnje izvješće iz članka 37.

Predsjedatelj Eurofisc-a osigurava pravilan rad Eurofisc-a.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Službenici za vezu država članica koje sudjeluju u pojedinom području rada Eurofisc-a („sudjelujući službenici za vezu za Eurofisc”) na ograničen rok određuju koordinatora za područje rada Eurofisc-a” među sudjelujućim službenicima za vezu za Eurofisc.

Koordinatori za područje rada Eurofisc-a:

(a) prikupljaju informacije primljene od sudjelujućih službenika za vezu za Eurofisc, kako je dogovoreno među sudionicima u području rada, i sve informacije stavljaju na raspolaganje ostalim sudjelujućim službenicima za vezu za Eurofisc; te se informacije razmjenjuju elektroničkim putem;

(b) osiguravaju da se informacije primljene od sudjelujućih službenika za vezu za Eurofisc obrađuju i analiziraju zajedno s relevantnim ciljanim informacijama dostavljenima ili prikupljenima u skladu s ovom Uredbom, kako je dogovoreno među sudionicima u području rada, i rezultat stavljaju na raspolaganje svim sudjelujućim službenicima za vezu za Eurofisc;

(c) osiguravaju povratne informacije svim sudjelujućim službenicima za vezu za Eurofisc;

(d) podnose godišnje izvješće o aktivnostima za područje rada službenicima za vezu država članica.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci 3., 4. i 5.:

„3. Koordinatori za područje rada Eurofisc-a mogu na vlastitu inicijativu ili na zahtjev prosljediti određene prikupljene i obrađene informacije Europolu i Europskom uredu za borbu protiv prijevара („OLAF”), kako je dogovoreno među sudionicima u području rada.

4. Koordinatori za područje rada Eurofisc-a ostalim sudjelujućim službenicima za vezu za Eurofisc stavljaju na raspolaganje informacije primljene od Europolu ili OLAF-a; te se informacije razmjenjuju elektroničkim putem.

5. Usto, koordinatori za područje rada Eurofisc-a osiguravaju da se informacije primljene od Europolu i OLAF-a obrađuju i analiziraju zajedno s relevantnim ciljanim informacijama dostavljenim ili prikupljenim na temelju ove Uredbe, kako je dogovoreno među sudionicima u području rada, i rezultate stavljaju na raspolaganje sudjelujućim službenicima za vezu za Eurofisc.”;

(15) članak 37. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 37.

Predsjedatelj Eurofisc-a podnosi godišnje izvješće o aktivnostima za sva područja rada Odboru navedenom u članku 58. stavku 1.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje praktične i postupovne aranžmane u pogledu Eurofisc-a. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 58. stavka 2.”;

- (16) u članku 48. stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Ako država članica poslovnog nastana uvidi da porezni obveznik koji podnosi zahtjev za povrat PDV-a na temelju članka 5. Direktive 2008/9/EZ ima neosporen dug PDV-a u toj državi članici poslovnog nastana, ta država može obavijestiti državu članicu povrata o tom dugu kako bi država članica povrata od poreznog obveznika zatražila pristanak na izravan prijenos povrata PDV-a državi članici poslovnog nastana radi naplate tog duga PDV-a. Ako porezni obveznik pristane na taj prijenos, država članica povrata u ime poreznog obveznika prenosi taj iznos državi članici poslovnog nastana u mjeri u kojoj je to potrebno za prebijanje neplaćenog duga PDV-a. Država članica poslovnog nastana u roku od 15 dana od primitka prijensa iz države članice povrata obavješćuje poreznog obveznika o tome je li preneseni iznos dovoljan za potpuno ili djelomično prebijanje duga PDV-a.

Ako država članica poslovnog nastana uvidi da porezni obveznik koji podnosi zahtjev za povrat PDV-a na temelju članka 5. Direktive 2008/9/EZ ima osporavan dug PDV-a u toj državi članici poslovnog nastana, ta država može obavijestiti državu članicu povrata o tom dugu kako bi država članica povrata od poreznog obveznika zatražila pristanak na izravan prijenos povrata PDV-a državi članici poslovnog nastana, kako bi se taj iznos mogao zadržati kao mjera predostrožnosti. Ako porezni obveznik pristane na taj prijenos i zadržavanje, država članica povrata u ime poreznog obveznika prenosi taj iznos državi članici poslovnog nastana u mjeri u kojoj je to potrebno za osiguravanje plaćanja osporavanog duga PDV-a. Država članica poslovnog nastana u roku od 15 dana od primitka prijensa iz države članice povrata obavješćuje poreznog obveznika o prijensu i zadržavanju prenesenog iznosa. Prijenos iznosa u državu članicu poslovnog nastana dopušten je samo ako država članica poslovnog nastana ima na snazi djelotvoran sudski nadzor kojim se sudu omogućuje odobravanje oslobađanja zadržanog iznosa ili njegova dijela, na zahtjev poreznog obveznika i u svakoj fazi postupka.”;

- (17) naslov POGLAVLJA XIII. zamjenjuje se sljedećim:

„ODNOSI S KOMISIJOM I OSTALIM INSTITUCIJAMA, TIJELIMA, UREDIMA I AGENCIJAMA UNIJE”;

- (18) u članku 49. dodaje se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Države članice koje sudjeluju u Uredu europskog javnog tužitelja dostavljaju tom uredu, u skladu s člankom 24. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939(*), sve raspoložive informacije o teškim kaznenim djelima protiv zajedničkog sustava PDV-a kako je opisano u članku 2. stavku 2. Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

Države članice mogu dostaviti Europskom uredu za borbu protiv prijevara sve raspoložive informacije o kaznenim djelima protiv zajedničkog sustava PDV-a kako bi tom uredu omogućile razmatranje odgovarajućih mjera u skladu s njegovim zadaćama.”;

(*) Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1.).

(**) Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017., str. 29.).

(19) članak 55. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Osobe koje je za to ovlastio Komisijin Ured za sigurnosnu akreditaciju mogu imati pristup ovim informacijama samo ako je to potrebno za nadzor, održavanje i razvoj elektroničkih sustava kojima upravlja Komisija i koje države članice upotrebljavaju za provedbu ove Uredbe.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Sva pohrana, obrada ili razmjena informacija navedena u ovoj Uredbi podliježe odredbama Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća(*). Međutim, države članice u svrhu pravilne primjene ove Uredbe ograničuju područje primjene obveza i prava iz članka 5., članaka od 12. do 22. i članka 34. Uredbe (EU) 2016/679 u mjeri potrebnoj za zaštitu interesa navedenih u članku 23. stavku 1. točki (e) te Uredbe. Sva obrada i razmjena informacija navedena u ovoj Uredbi provodi se isključivo za svrhe navedene u članku 1. stavku 1. ove Uredbe i trajanje je pohrane tih informacija ograničeno u mjeri koja je nužna za ispunjavanje tih svrha.”;

(*) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

(20) u članku 58. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća(*).”;

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(21) Prilog I. briše se.

Članak 2.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2019.

Članak 1. stavak 3. točke (a) i (c) te stavak 9. primjenjuju se od 1. siječnja 2019.

Članak 1. stavak 3. točke (b), (d) i (e), stavak 4. točke (a), (c) i (e) te stavak 5. primjenjuju se od 1. siječnja 2020.

Članak 1. stavak 10. primjenjuje se od 1. srpnja 2021.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.
Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*